

XVIII, 1.634.
<http://rcin.org.pl>

A D R E S S E
D E S H A B I T A N S

DU CI-DEVANT BAILLIAGE DE...

*à M. de***, leur Député à l'Assemblée
Nationale ;*

**Sur son Duel & sur le préjugé du point
d'honneur**

1790

ADRESSE
DES HABITANS
DU CI-DEVANT BAILLIAGE DE..

*A M. de *** , leur Député à l'Assemblée
Nationale ;*

Sur son Duel & sur le préjugé du Point
d'honneur ;

PUBLIÉE ET MISE AU JOUR PAR M. G...

A VARSOVIE,

*De l'Imprimerie de P. DUFOUR, Conf: Aul:
de S. M. le Roi de Pologne, & Directeur de
l'Imprim: du Corps Royal des Cadets.*

M. D C C X C.

TŁOMACZENIE
ODE ZWY
OBYWATEŁOW

*Powiatu N. . . do Pana N. * * **
*Reprezentanta swojego w Zgromadzeniu
Narodowym Francuskim.*

Względem iego pojedynku y względem
przesądu Punktu . honoru.

w WARSZAWIE,

*w Drukarni P. Dufour Konf: Nadw: Drukarza J. K. Mel
i Rzeplitey , Dyrektora Druk: Korp: Kad:*

M. D C C X C.

A V I S

DE L'ÉDITEUR.

DES Députés se sont battus en Duel ! C'est à ce sujet que l'un d'eux a reçu de ses Commettans l'Adresse que je mets au jour. Quel est ce Député ? Quel est le Bailliage dont il s'agit ? C'est ce que les Lecteurs demanderont, & c'est ce que je ne saurois dire, soit qu'on m'ait demandé le secret, soit que je l'ignore moi-même ; sur quoi on me permettra de ne point m'expliquer. J'ajouterai seulement que ce Député paroît être un des hommes les plus remarquables par leur naissance & leur popularité.

XVIII. 1. 634

PRZEDMOWA.

Osoby Zgromadzenia Narodowego poiedynkowały z sobą ! Jeden z nich z tej okazji dostał od Powierzycielów swoich Odezwę którą ia na świat wydaję. Kto iest ten Reprezentant ? Który iest ten Powiat ? spyta się Czytelnik ; ia tego powiedzieć nie mogę, bądź dla tego żem o sekret profzony, bądź że sam tego nie wiem ; w czym niech mi wolno będzie nie tłumaczyć się. Dodam tylko że ten Reprezentant zdaie się bydź ieden z ludzi nayznacznieyszzych urodzeniem i popularnością.

)(2

On pourra croire d'abord que cette *Adresse* est un écrit pseudonyme, une fiction imaginée par l'Auteur, pour s'exprimer avec plus de liberté. Mais quand on l'aura lue, il me semble qu'on renoncera à cette conjecture. Il y a, en bien & en mal, des choses qu'un homme seul n'oseroit écrire, & qui ne peuvent être publiées que par un Corps, par une Assemblée.

Qu'on eut dit que le préjugé du *Point d'honneur* consiste " dans l'opinion
 „ la plus extravagante & la plus bar-
 „ bare qui puisse entrer dans l'esprit
 „ humain; savoir, que tous les devoirs
 „ sont suppléés par la bravoure; qu'un
 „ homme n'est plus fourbe, fripon,
 „ calomniateur; qu'il est civil, humain,

Może kto z razu rozumieć, że ta *Odezwa* jest pismem pod cudze imię podszytym, bajką wynalezioną przez Autora chcącego z większą tlómaczyć się wolnością. Ale kto ją przeczyta, odstąpi, zdaie mi się, tego mniemania. Są rzeczy tak w dobrym iak i w złym gatunku, którch ieden człowiek nie ośmieliłby się pisać i które wyjść nie mogą na widok tylko wołań iakiey Społeczności, iakiego Zgromadzenia.

Gdyby powiedziano, że przesąd *Punktu - honoru* zasadza się " na opinii
 „ naydziwacznieyszey i naydzikszey
 „ iaka kiedy w umyśle ludzkim mie-
 „ ścić się mogła; to jest: że odwaga
 „ zastępuje wszystkich powinności
 „ mieysce; że człowiek przestaie bydz
 „ zdraycą, oszustem, oszczercą; że

„ poli quand il fait se battre ; que le
 „ mensonge se change en vérité ; que
 „ le vol devient légitime , l'infidélité
 „ louable ; si tôt qu'on soutient tout
 „ cela le fer à la main ; qu'un affront
 „ est toujours bien réparé par un coup
 „ d'épée , & qu'on n'a jamais tort avec
 „ un homme , pourvu qu'on le tue „ ;
 on n'eût fait que répéter Rousseau (1).
 Mais il est bon de redire souvent ce
 que les hommes oublient toujours.

On pouvoit même , à la rigueur ,
 prétendre que la plus grande des pol-
 tronneries est la peur de passer pour
 poltron ; que s'il est une sorte de diffé-
 rens qui se termine par le Duel , tous
 les procès devoient se juger de même ;

(1) Lettre à M. Dalember.

„ jest obyczajnym , ludzkim , grze-
 „ cznym kiedy się wybić umie ;
 „ że szalbierstwo odmienia się w pra-
 „ wdę ; że kradzież staie się prawną ,
 „ niewierność chwalebna , skoro tylko
 „ to wszystko bronią w ręku popiera
 „ się ; że razy żelaza zmazać mogą
 „ zawsze obelgę i że nie można nigdy
 „ byźdź winnym pokrzywdzenia czło-
 „ wieka , byle go tylko zabić „ toby
 było powtorzyć tylko Roussa. Ale
 dobrze jest powtarzać często to co
 ludzie zapominają zawsze.

Można było nawet , ściśle rzecz
 biorąc , powiedzieć , że naywiększe
 tchórzostwo jest boiaźń uchodzić za
 tchórza ; że jeżeli są iakiekolwiek
 zayścia które się kończą pojedynkiem ,
 tedy wszystkie sprawy takby się koń-

que si je tue un homme pour une injure, il est naturel que celui qui plaide contre moi, à l'occasion d'un mur mitoyen, me tue pour abrégér la procédure; & qu'ainsi nous n'avons rien de mieux à faire que de rétablir la Jurisprudence des forêts d'Ercinie, d'où sortoient nos ancêtres. Ces raisonnemens, comme tant d'autres, convaincroient tout le monde, & ne changeroient personne.

Mais on va ici beaucoup plus loin: on élève un système bien plus extraordinaire.

On veut que la Révolution ait fait changer de face à tout nos devoirs, comme à tous nos droits, & à la question du *Point d'honneur*, comme à toutes les autres: qu'en moins d'une

czyć powinny; że gdy za obelgę mam zabić człowieka, naturalną jest rzecz, aby ten, który zemną rozpoczął prawo o wątpliwe granice, mógł mnie zabić dla skrócenia pieniactwa; i że tak nic lepszego nie zostało jak odnowić sposób sprawiedliwości znany w puszczach Ercynii, z których nasi wyszli przodkowie. Te rozumowania, jak tyle innych, przekonałyby wszystkich i nie odmieniłyby nikogo.

Ale duch tego pisma idzie dalej, stanowi systema daleko osobliwsze.

Utrzymuje, że Rewolucya odmieniła postać tak naszych wszystkich powinności, jako i wszystkich praw naszych, i zmieniła naturę *Punktu-honoru* tak jak i wszystkich innych rze-

année, ce qui n'étoit qu'une absurdité féroce, soit devenu un délit constitutionnel & une violation du serment civique,

On soutient que le *Point d'honneur* est un préjugé aristocratique, & le Duel une habitude féodale; que *l'honneur*, long-temps le prétexte de tant d'abus injurieux & funestes au Peuple, deviendrait leur mot de ralliement; qu'il doit être proscrip, banni du Dictionnaire: il semble qu'on ait voulu, pour ainsi dire *deshonorer* l'honneur.

On annonce encore que tous ces vices politiques, les vrais appuis du préjugé, n'existant plus, il va tomber en un moment; que l'Opinion qui nous mettoit l'épée à la main, nous défendra de tirer

czy; że w ciągu ledwie iednego roku to co było tylko dziką zdrożnością stało się występkiem przeciw Konstytucyi i zgwalceniem przyięgi Obywatelskiej.

Utrzymuie, że *Punkt-honoru* jest przesądem Arystokratycznym, a pojedynk zwyczajem feudalnym; że *honor* który tak długo był tytułem obelżywym i szkodliwym ludowi, stałby się dla niego hasłem go zwołującym; że powinien byđ wymazany z Słownika; zdaie się że chciano, że tak powiem, znieślawić honor.

Obiecuie nadto, że te wszystkie wady polityczne, prawdziwe podpory przesądu, wytepione będąc, i on upadnie w iednym momencie; że opinia która nam kładła żelaza w ręce,

l'épée, parce que l'Opinion qui étoit altérée dans sa source, est enfin régénérée, ou plutôt parce qu'il n'y avoit point d'Opinion, & qu'elle va éclore.

On s'avance jusqu'à prophétiser que ce ne fera plus la *bonne Compagnie* qui donnera le ton à toute la France; que les préjugés Français ne seront plus les sottises convenues & admirées dans quelques salons de Paris & de Versailles; que l'Opinion publique sera ce qu'elle doit être, l'opinion du Peuple; & que le Peuple qui aimera les Loi, détestera le Duel & les Duellistes.

On conclut enfin que le courage de l'ame qui brave un préjugé barbare, fera mieux accueilli que la bravoure anti-sociale qui le suit servilement; qu'il

zabroni nam go dobywać, bo opinia zarażona w swym źródle odrodziła się nakoniec, albo raczey, ponieważ nie było opinii, a ta się teraz ustanowi.

Przepowiada nawet, że już odtąd nie to co zwano *dobrą Kompanią* dawać będzie ton całej Francyi; że nie głupstwa przyjęte i upoważniane w niektórych kątach Paryża i Wersalu będą odtąd przesądami Francuzów; że opinia publiczna będzie tym czym być powinna, to jest opinią Ludu; i że Lud który kochać będzie Prawa, nienawidzić będzie pojedynków i pojedynkujących.

Wnosi nakoniec, że męstwo duszy które dzikim pogardza przesądem, lepiej uczczone będzie niż odwaga antyspoleczna idąca za nim niewolniczo;

est temps enfin d'oser pratiquer ses propres leçons, & qu'il faut hardiment refuser de se battre, parce que désormais tout Citoyen qui fera une chose humaine & raisonnable, n'a rien à craindre de ses Concitoyens.

- De si singuliers paradoxes sur une matière si délicate, font-il l'ouvrage d'un simple Philosophe? On ne peut guere le présumer. Il me semble que le sujet & la forme prêtent beaucoup au ridicule. Or, je ne connois guere de François qui s'y expose volontairement.

A la vérité, je ne vois pas d'autre façon de répondre aux raisonnemens que l'on trouve dans cet Ecrit. Mais les Epigrammes sont encore des preuves dans ce Pays; & je suis persuadé que

ze

że czas iest nakoniec iść za swoią własną nauką y że należy śmiało odmówić pojedynk, ponieważ odtąd każdy Obywatel zgodnie z ludzkością y rozumem czyniący, niczego niebędzie miał obawiać się od swoich współ-Obywatelow.

Mogąż być dziełem iednego Filozofa te osobliwsze wnioski w materyi tak delikatney? wierzyć temu nie można.

Rozumiem wprawdzie, że Obywatele Powiatu N... z całą ich filozofią poczuią żądło uszczypliwych przekąsów które na nich y materya y forma ich odezwy ściągnąć może. Za-

B

les *Habitans du ci-devant Bailliage de....*
 tout Philosophes qu'ils sont, seront
 très-affectés des railleries sanglantes
 que cette *Adresse* leur attirera proba-
 blement. Car on fait que ceux qu'on
 appelle *Aristocrates*, & qui sont ici
 traités assez mal, ont infiniment d'es-
 prit, & sur-tout une gaîté naturelle
 à l'épreuve de tout.

den Francuz ośobiście niechciałby się
 wystawić chętnie na nie, rozumiem.
 Dowcip bowiem y wesółość wyższa nad
 wszystko tych których Arystokratami
 zowią a z którymi to Pismo nienay-
 lepiey się obchodzi, znane Nam są
 powszechnie.

A D R E S S E

*Des habitans du ci-devant Pailliage de...
à M. de * * *, leur Député à l'As-
semblée Nationale.*

Sur son Duel & sur le préjugé du Point
d'honneur.

Sapere aude, HOR. EP.

UN Représentant de la Nation a tiré l'épée !
Nous nous refusions à le croire ; mais en-
fin nous n'avons pu en douter. Alors nous
nous sommes rassemblés ; & d'une voix
unanime , nous avons résolu qu'au lieu de
nos vives actions de graces , nos reproches
publics iroient punir cet oubli des principes ;

TŁOMACZENIE ODEZWY.

*Obywatelów Powiatu N... do Pana N...
Reprezentanta swojego w Zgromadze-
niu Narodowym Francuskiu.*

Względem iego pojedynku y względem
przesądu Punktu-honoru.

Sapere aude. HOR. EP.

DObył broni Rezydentant Narodu ! Mo-
żnaż było uwierzyć temu ? uwierzyć ie-
dnak nakoniec musieliśmy. Na ten czas
zgromadziliśmy się ; i głosem iednomy-
ślnym przedsięwzięliśmy zamiast tkli-
wych dziękczynień skarcić publicznym na-
szym naganieniem to zaniedbanie prawi-

dont le Héros des principes donnoit un si dangereux exemple.

Si vous êtes notre Mandataire, pourquoi trahir vos commettans ?

Si vous êtes le Représentant de la Nation, pourquoi abandonner sa défense ?

Si vous êtes un homme juste, pourquoi vous faire justice vous-même ?

Si vous êtes un Citoyen, pourquoi méconnoître le pouvoir civil ?

Si vous êtes un Législateur, pourquoi violer les Loix ?

Si vous êtes un Philosophe, pourquoi donner à la Philosophie un démenti si éclatant ?

Si vous êtes l'ennemi de la Féodalité & de l'Aristocratie, pourquoi consacrer de nouveau une coutume féodale & aristocratique ?

deł ktorego Apostoł prawideł dał tak niebezpieczny przykład.

Kiedy jesteł Pełnomocnikiem, czemu zdradzasz twoich Powierzycielow ?

Kiedy jesteł Reprezentantem Narodu, czemu obrony Jego odstępuiesz ?

Kiedy jesteł Człowiekiem sprawiedliwym, za co sam sobie sprawiedliwość robisz ?

Kiedy jesteł Obywatelem, czemu nieuznaiesz władzy Cywilney ?

Kiedy jesteł Prawodawcą, czemu Prawa gwałcisz ?

Kiedy jesteł Filozofem, czemu tak oczywiście znieślawiasz Filozofią ?

Kiedy jesteł nieprzyjacielem Feudalności i Arystokracyi, czemu poświęcasz na nowo zwyczaj Feudalny i Arystokratyczny ?

Vous avez trahi vos Commettans ; car ils vous avoient choisi pour leur Défenseur ; & en exposant leur Défenseur , vous avez exposé leur intérêt.

Vous avez trahi la Nation ; car la Constitution représentative , qui est la meilleure , ne l'est que parce qu'elle rend plus égale la lutte des intérêts divers , en leur donnant à tous une voix pareille. Les hommes n'ont-ils pas assez sacrifié leur volonté individuelle , lorsqu'ils sont convenus de la soumettre à la pluralité représentative ? Ne faut-il pas du moins que cette pluralité soit réelle ? Or l'absence d'un Député ôtant à une opinion son appui ou son contradicteur , déplace les contrepoids des masses délibérantes , introduit l'inégalité , là où l'équilibre est si nécessaire , infirme la majorité & la religion des Décrets , & rend en quelque sorte la Loi moins légale. L'absence d'un Député est donc coupable , si elle n'est forcée.

Zdradziłeś twoich powierzcicielow , bo oni cię wybrali na obrońcę swoiego , a wystawiając na niebezpieczeństwo ich obrońcę podawałeś w niebezpieczeństwo ich dobro.

Zdradziłeś Narod , bo Konstytucya z reprezentacyi wypływająca , najlepsza zapewne , przeto jest tylko najlepszą , że równieyszym czyni passowanie się rozmaitych interesow dając im wszystkim głos jednakowy. Czyż niedosyć ludzie zrobili ofiary z osobistej swej woli kiedy przystali na poddanie iej większości głosow reprezentacyi ? Nienależyż przynajmniej ażeby ta większość była realna. A niedostatkim iednego Reprezentanta , ginie dla tey lub owej materyi wsparcie , lub odpor , brakuie należytey równoważności ogułowi naradzaiącemu się , wprowadza się nierówność tam gdzie równoważność tak jest potrzebna , nadwątlą się większość i świętość wyrokow , i robi się niejako Prawo

Si nul n'a plus que vous présenté la vérité pure & entier; si jamais vous n'avez souffert que l'intérêt général descendit avec les intérêts privés à une indigne capitulation; si vous-même ne confieriez à aucun autre le soin d'énoncer votre opinion, dans la crainte qu'il n'en laissât fléchir la sévère énergie; jugez-vous.

Eh! que peuvent désirer de plus les ennemis du bien, Aristocrates ou Despotes? (*) Manqueront-ils de spadassins tout prêts à les défaire du Citoyen dont le courage les épouvante?

(*) *Aristocratie* veut dire en Grec, pouvoir des meilleurs ou des plus forts; ce que les hommes ont toujours confondu.

Toute supériorité de droits attribuée à un Corps ou à un Citoyen, indépendamment de ses fonctions publiques, est *Aristocratie*.

Tout avantage dont un individu jouit par privilège, & toute charge dont il s'affranchit par exception, sont *Aristocratiques*.

mnier prawnym. Nieprzytomność iednego Reprezentanta jest więc występna jeżeli nie jest przymuszoną.

Kiedy nikt nad Ciebie niewystawiał więcej prawdy czystey i zupełney; kiedyś nigdy niedopuscił aby dobro powszechne ulegało haniebnie interesom szczerogolnym; kiedy ty sam niepowierzyłbyś nikomu innemu tłumaczenia za ciebie mniemania twego bojąc się aby niedaługiąć furowej iego tęgości; osądź się.

Przebog! czegoż więcej żądać mogą nieprzyjazne dobru Arystokraty (a) lub Despoty? Nieznaydąż *Junakow* gotowych uprzętnąć im Obywatela męstwem swym ich przerażającego?

(a) *Arystokracya* znaczy w języku Greckim władze lepszych czyli mocniejszych; ludzie zawsze znaczenie tych wyrazow mięszali.

Każda wyższość Praw przyznana iakiemu zgromadzeniu albo iakiemu Obywatelowi, oddzielnie od Urzędowania publicznego jest *Arystokracya*.

Każda korzyść ktorey ofoba z mocy Przywileju używa, i każde nim uwolnienie iey od iakiego ciężaru, są *Arystokratyczne*.

Dans ces principes, le Représentant des François ne peut pas plus que le Chef des François, que le Roi même, subir les hasards d'un combat singulier. Charles Quint refusa le défi de François Premier. Charles étoit sage Monarque; François n'étoit qu'un Gentilhomme étourdi.

Comme tous les abus de l'ancien régime étoient fondés sur l'inégalité des droits, tout homme qui défend ou regrette ces abus, est réellement *Aristocrate*.

Comme la révolution présente a rétabli l'égalité des droits, tout ennemi de la révolution est *Aristocrate*.

Ce mot est devenu une grande injure: cela devoit être; car, si l'on y réfléchit, il renferme l'idée collective de tous les maux & de tous les vices publics.

On a beau répéter & user ce mot, il durera autant que l'horreur de la chose; & même plus les hommes connoîtront leur droits, plus ils goûteront le bien de l'égalité politique & civile, & plus ils attacheront d'infamie au nom d'*Aristocrate*: à tel point que celui qui en aura été injustement flétri, viendra un jour en demander réparation à la Loi.

Z mocy tych prawideł Reprezentant Francuzow tak iak ich głowa, iak sam ich Monarcha niemoże się podawać na los potyczki ofobistey. Karol V. nieprzyiął wyzwania Franciszka Igo. Karol był Monarcha rostopny, Franciszek pokazał się tylko Szlachcicem trzpiotliwym.

Jako wszystkie złożyty dawnego rządu pochodzą z nierówności Praw, każdy człowiek który broni lub żałuje tych złożytoy, jest rzeczywiście *Arystokrat*.

Jako rewolucya teraznieysza wskrzesiła Praw równość, każdy nieprzyiaciel rewolucyi jest *Arystokrat*.

To słowo stało się wielce obelżywym; i tak się należało; bo, zaстанowiwszy się cokolwiek, to słowo zamyka w sobie Obraz summaryuszowy wszystkich nieszczęść i wszystkich wad publicznych.

Nie zginie w używaniu i powtarzaniu ustawicznym, to słowo trwać będzie równie z okropnością rzeczy którą maluje; i nawet im więcej ludzie poznają swe Prawa, im więcej poczują dobro równości polityczney i cywilney tym więcej hańby do słowa *Arystokrat* przywiążą; tak dalece że ten któryby nim niesprawiedliwie był zmazany, udać się zechce do Prawa po oczyszczenie.

Oui, vous êtes l'homme de la Nation ; vous êtes sur-tout le Patron , la voix & l'esprit de ce Peuple même qui vous a élu ; enfin vous vous êtes donné à tous, & tout entier. Toutes vos heures, toutes vos facultés, votre vie est à nous : conservez-la, ou prodiguez-la ; mais que ce soit pour nous. Vous ne pouvez en disposer ; le droit même de la quitter, de l'éteindre volontairement, vous l'avez perdu, & si le suicide est un attentat, c'est sur-tout pour notre Représentant. Dans l'antique Cité de Marseille, la ciguë étoit déposée au Trésor public. Un Citoyen la demandoit au Sénat, qui seul pouvoit l'autoriser à mourir. De même, c'est de vos Commettans, c'est de nous seuls qu'il vous faudroit obtenir la permission de vous délivrer d'une existence importune.

Si donc revêtu d'un tel caractère, inviolable pour vous-même, vous ne pourriez vous tuer de votre propre main, pensez-vous pouvoir vous faire tuer de la main

Tak zaiste, iesteś Osobą Narodową ; iesteś nadewszystko zastępem, głosem, i duchem Ludu tego który cię obrał ; nakoniec oddałeś się wszystkim i całkowicie. Wszystkie twoie godziny, wszystkie twoie przymioty, życie twoie jest naszym ; przestrzegaj go, lub szafuj nim, ale dla nas. Nie iesteś Panem jego, utraciłeś nawet prawo porzucić, przerwać go dobrowolnie ; jeśli samobójstwo jest występkiem tym więcej w Reprezentacie naszym. W starodawnym Mieście Marsylii złożona była trucizna w Skarbcu publicznym. Obywatel prosił o nią Senatu i ten iedynie mógł mu pozwolić umierać. Tak ty od twych powierzycielow, od nas samych powinienbyś otrzymać pozwolenie pozbycia się ciężaru życia.

Kiedy więc takim zaszczycony iesteś harakterem, że sam go na sobie gwałcić, że Sam od swej ręki ginąć niemożesz, mniemaszże, że ci od cudzey ręki ginąć wol-

d'un autre ? . . . Non sans doute , non , le duel , plus coupable que le suicide , le duel est pour vous un crime de leze-Nation.

En vain vous nous direz que vous défendez les principes populaires ; qu'on attaquait la Nation ; que vous avez vengé sa cause ! Dites plutôt que vous l'avez compromise & profanée ! La Nation ne vous envoya point pour faire régner la vérité par la force , pour décider , à grands coups d'épée , les questions politiques.

Vers le dixième siècle , il falloit prononcer sur un point de droit ; l'Espagne se partageoit entre le Rite Mozarabique & le Rite Romain. Que fit l'Empereur Othon ? Que fit le Concile ? Ils ordonnerent le combat à outrance. Le glaive , le sang & la mort décidèrent du meilleur Culte & de la meilleure Loi Mais quoi donc ? Etoit-ce à vous à faire ainsi refouler le dix-huitième siècle vers la barbarie du dixième ? Lorsque parmi vos nombreux concurrents , nos libres
no ? ...

no ? ... Niezależnie, pojedynk zbrodniej występniejsza niż samobójstwo, pojedynk jest zbrodnią obrażonej Ojczyzny.

Proźnie powiesz, żeś bronił prawideł popularnych, że Narod napastowano, żeś strony jego był mścicielem! — Powiedz raczej żeś ią znieśliwił, żeś ią zkażił! — Nie wykał cię Narod abyś siłą utrzymywał prawdę, abyś pogromem żelaza rozwiązywał wątpliwości polityczne.

Około dziesiątego Wieku wszczęła się jakaś wątpliwość prawna; Hiszpania podzielona była między obrządkiem Mozarabow i obrządkiem Rzymian. Co zrobił Cesarz Othon? co zrobiło Concilium? nakazali bitwę śmiertelną. Żelazo, krew i trupy stanowiły lepszość czci i lepszość Prawa... Ale co? tyśże to miał w wieku ósmnastym wskreszać dzikość dziesiątego? Kiedy wpośród tylu ubiegających się z tobą, wolne nasze chęci ciebie

suffrages vous ont préféré , étoit - ce un Champion ou un Législateur qui devoit sortir de notre scrutin impartial ? Que si , au lieu d'un Orateur armé de raison & de vertus , nous avions voulu envoyer un spadassin fort de son bras & de son adresse , celui que nous aurions choisi , & nommé par acclamation , c'eût été sans doute quelqu'un de ces hommes célèbres dans l'art de l'escrime ! . . . Conséquence absurde , mais trop digne de votre inconséquente barbarie !

„ C'en est assez , dites vous ; je reconnois
 „ mon erreur , & je signe mon arrêt. Sans
 „ doute je devois différer ma vengeance ,
 „ attendre le terme où , libre de mes fonctions publiques , je rentrois dans mon
 „ indépendance privée. Mais du moins je
 „ jure que désormais „ . . . Quel serment !
 Vous jurez donc de mettre vos fureurs en réserve , de n'être criminel que quelques mois plus tard ! Bien plus , vous jurez en effet d'aller , à peine dépouillé du caractère de Législateur , vous démentir comme Ci-

wybrały , Szermierz czy Prawodawca miał być naszym wyborem ? Gdybyśmy byli chcieli zamiast mówcy zbrojnego rozumem i cnotą wysłać iunaka silnego i zręcznego , bylibyśmy mianowali zapewne kogoś wstawionego szalupactwem ! . . . Wniosek to jest dziki , ale zbyt godny okropney twoiej letkości !

„ Dość tego , powiesz , uznaję mój błąd
 „ i sam się potępiam. Należało mi za-
 „ pewne odwlec moją zemstę , poczekać
 „ tej chwili , kiedy wolny od urzędowa-
 „ nia publicznego byłbym Panem siebie iak
 „ prywatny. Ale przynajmniey przyśięgam
 „ że odtąd . . . , Co za przyśięga ! przyśięgasz więc zachować twą wściekłość na potym ,
 być zbrodniarzem kilką miesięcy później !
 przyśięgasz nad to , że ledwie wyzuty z charakteru Prawodawcy , poydziesz przeciwnie charakterowi Obywatela. I także

toyen. Et c'est ainsi que vous pensez vous sauver du reproche ! Quoi donc ! en cessant de nous appartenir , n'appartiendrez-vous plus à votre raison & à vos principes ? Parce que vous serez alors dispensé d'opiner en Philosophe ; le serez vous d'agir comme vous avez opiné ? Eh bien ! ouvrez les yeux, homme foible & léger ; connoissez l'origine du préjugé qui vous tyrannise ; prévoyez & prévenez ses effets & son influence désormais incompatible avec la régénération Françoisse.

Lorsque sans intérêt, sans passion, & malgré vous même, vous allez donner ou recevoir la mort, quelle est la force qui vous entraîne ? L'ascendant de l'usage, la superstition despotique du préjugé, le point d'honneur... Le point d'honneur ? infirmité héréditaire des sociétés modernes, amalgame équivoque & bizarre de la grossièreté des mœurs de nos pères, & du raffinement corrompu des nôtres, signe monstrueux d'indépendance & de servitude, funeste symptôme

to mniemasz od nagany uchronić się! coź więc! przestając zależeć od nas przestaniezże zależeć od twego rozumu i od twoich prawideł? — Ponieważ iuz w ten czas wolno Ci będzie nie myśleć iako Filozof, czyż wolno Ci będzie inaczey czynić iak myślałeś? — Otworz przecie oczy słaby i letki Człowieku! rozeznam początek przesądu ktory nad tobą panuje; chciey przewidzieć skutki iego i wpływanie napotym i zapobiedz im iako niezgodnym odtąd z terażniejszym odrodzeniem się Francyi.

Kiedy bez potrzeby, bez zapalu ipomimo siebie samego idziesz śmierć zadać, lub odebrać, iaka jest przemoc ktora cię do tego wiedzie ?

Panowanie zwyczajui, zabobonność despotyczna przesądu, Punkt honoru... Punkt honoru! choroba dziedziczna społeczności terażniejszych, mięszanina podeyżrzana i dziwaczna grubości obyczajuiw Przodkow naszych i subtelności zepsucia ich Potomkow; widok poczwarny niepodległości i

des vices invétérés d'un odieux Gouvernement !

Nous sourions de pitié, quand nous lisons que nos ancêtres terminoient leurs procès par un duel, ce qui s'appeloit *le Jugement de Dieu*. Eh bien! nous étions, nous sommes encore plus insensés & plus barbares que nos ancêtres.

Dans ces temps d'anarchie, où la France parut rétrograder vers le chaos de l'état sauvage, tout ce qui n'étoit point esclave se déclara indépendant. Dès lors point de justice humaine; une affirmation & un démenti, c'étoit toute la procédure. Celui qui tuoit, gagnoit sa cause; chacun fut la Patrie, le Juge & le Bourreau.

Cette barbarie anti-sociale n'est point un état durable; pour corriger des coutumes féroces, on en fit des institutions régulières. Le duel ordonné par un tiers, devint un acte juridique; on se faisoit justice soi-même;

niewoli; groźna błyskawica zastrzałych wad znienawidzonego Rządu!

Litość nas bierze, kiedy czytamy, że Przodkowie nasi sprawy między sobą pojedynkiem kończyli i nazywali to *Sądem Bożym*. Przebog! byliśmy i jesteśmy ięszcze niż oni dzikfi, niż oni szaleńfi.

W tamtych czasach Anarchii, kiedy Francya zdawała się cafać w chaos stanu dzikości, wszystko co niebyło niewolnikiem, ogłosiło się niepodległym. Odtąd nie było Sprawiedliwości ludzkiej; na twierdzeniu, lub zaprzeczeniu kończyło się prawowanie. Ten który zabił, wygrywał swą sprawę; każdy sobie był sroną, Sędzią, i katem.

Ta dzikość społeczności przeciwna jest stanem rzeczy przemiatającym; dla poprawienia zwyczajów Barbarzyńskich, zrobiono z nich ustawy porządne. Poiedynek nakazany przez trzeciego stał się krokiem

mais c'étoit du moins sans la sanction de la Loi.

Saint Louis régna ; ce fut véritablement le premier Roi de France, puisqu'il en fut le premier Magistrat. Le chêne de Vincennes, comme le chêne de Dodone, rendit alors des oracles. L'arbitrage paternel du bon Roi discrédita *le jugement de Dieu*, & acquit à ses Loix l'autorité d'une pieuse vénération.

Ses successeurs, à son exemple, se firent de la justice, une puissance. Ils la perfectionnerent par ambition ; c'est à leur politique jalouse que nous dûmes l'abolition d'une Jurisprudence sanguinaire.

Mais par malheur, les Loix civiles n'ayant été que des conquêtes des Rois sur les Seigneurs, ceux-ci n'y céderent que par force. Lorsqu'il eurent perdu le pouvoir de les enfreindre, ils trouverent l'art de les éluder. Long temps régna cette opinion,

prawnym; wyrządzano samym sobie sprawiedliwość; ale temu przynajmniey prawo Sankcyi nie dawało.

Ludwik Święty panował; był to pierwszy istotnie Król Francuzki, bo pierwszy był sprawcą sprawiedliwości. Dąb Wincencki iak niegdys Dąb Dodony wydawał w tenczas wyroki. Oycowska sprawiedliwość dobrego Króla zniosła to co zwano *Sądem Boskim*, i zyskała świątobliwą dla Praw Jego cześć i poważanie.

Następcy Jego, za Jego przykładem, zrobili sobie z sprawiedliwości, potęgę. Wydoskonali ją przez ambicyą, ich to zazdrofney polityce winniśmy byli znieśnienie krwawey Jurisprudencyi.

Ale niezczęściem Prawa Cywilne nie będąc tylko zwycięstwami Królów otrzymanemi nad Panami, iedynie siłą, tych przymusić można było do podlegania im. Skoro utracili władzę ich gwałcenia, wynaleźli sztukę wykręcania się z pod nich.

qu'un Gentilhomme n'étoit point fujet aux formes judiciaires. La puissance de Richelieu & de Louis XIV. suffit à peine pour les faire respecter ; & lorsqu'enfin le pouvoir civil atteignit toutes les têtes , l'insubordination opiniâtre de l'aristocratie nourrit soigneusement ce préjugé , que dans la plupart des différens , le courage récufoit tous les Juges , & ne reconnoissoit de Loi que son épée.

Ainsi survécurent à la féodalité tous les préjugés féodaux ; ainsi nos pères furent en effet moins avilis que nous ; s'ils fléchissoient , c'étoit du moins devant une réalité : nous rampons sous un fantôme.

Comment donc a-t-il pu se faire que la Nature , le bon sens , les progrès de la civilisation ne nous aient pas déjà guéri de cette frénésie ? Quelles causes l'ont perpétuée au milieu de nous ?

Premièrement , l'esprit de *Gentilhommerie* , & sur tout l'esprit de corps , dominans ,

Długo to mniemanie panowało, że Szlachcie formalnościom prawnym niepodlega. Le-dwie Kardynała de Rychelieu i Ludwika XIV. zdołała potęgą utrzymać Praw powagę; i kiedy władza Cywilna rozpostarła się na wszystkie Osoby, uparta krnąbrność Arystokracji karmiła troskliwie ten przesąd: że w niektórych zayściach odwaga żadnych nie przypuszcza Sędziow i niezna Prawa tylko swoje żelazo.

Tak wszystkie przesady feudalne przeżyły feudalność, tak my więcej niż Przodkowie nasi upodleni jesteśmy; oni ulegali przed rzeczywistością, my się przed widziadłem czolgamy.

Jak to się stać mogło, że natura, rozsądek, wzrost polerowności nie uleczyły nas dotąd z tego szaleństwa? Jakiego go przyczyny wpośród nas uwieczniły?

Nayprzod, *duch Szlachectwa*, a nadewszystko *duch parcyalny Stanow przemożnych*,

exclusifs , réfractaires aux Loix communes, amoureux des vieilles pratiques, qui accoutumerent les hommes à cette logique bizarre : *Il ne se bat point : donc il faut le chasser ; donc il faut rompre tout commerce avec lui.* Impitoyable tyrannie qui forçoit un ami d'aller , les larmes aux yeux , poignarder l'ami qu'il venoit d'embrasser !

Ajoutez - y les faveurs & les prééminences impolitiques dont la manie guerroyante de Louis XIV rehaussa l'état militaire ; d'où il arriva que chacun affectoit de s'en rapprocher par les manières, par le costume, par les airs fanfarons & hautains, enfin par les violences meurtrières.

Voilà ce qui a multiplié les occasions du duel , ce qui en a propagé l'habitude, à tel point, qu'en devenant moins sanguinaire & moins solennel, il étoit devenu plus fréquent & plus général, & que l'usage scan-

wyszczególniających się, wyłamujących się z pod Praw ogólnych, lubiących zastarzałe zwyczaje, które przyzwyczaiły ludzi do tego osobliwego rozumowania : *Bić się nie chce, więc go trzeba wypędzić, więc trzeba z nim zerwać wszelką społeczność.* Okropna tyrania która przymuszała przyjaciela łzami żalu oblać, topić żelazo w łonie przyjaciela którego dopiero uściśkał!

Dodamy do tego, względy pierwszeństwa przeciwne polityce, które mi gorączka wojownicza Ludwika XIV. wyniosła Stanu Żołnierski; co przyczyną było, że każdy dla zbliżenia się do Stanu uwielbionego, przybierał sobie jego obyczaj, jego ubiór, jego postawę iunacką i wyniosłą, jego na koniec mordercze gwałtowności.

To jest co rozmnożyło okazyje pojedynku, co rozkrzewiło jego nałóg do tego stopnia, że stawszy się mniej krwawym i mniej uroczystym, stał się częstszym i powszechniejszym, i że gorzący zwyczaj

daleux d'appeller *des seconds*, ne s'abolir que pour faire place à la facilité barbare de se battre *au premier sang*.

Enfin les principaux appuis du Point d'honneur, c'étoit sur-tout notre Gouvernement & notre société, le règne des Despotés & le despotisme de femmes. Sous ces deux empires, tout se donne à la faveur; tout est exception & préférence. Les Despotés favorisoient ce préjugé comme un perpétuel agent de division merveilleusement propre à distraire les Citoyens de l'intérêt commun; les femmes, comme un moyen de domination & de vengeance. De-là ces prétentions jalouses & querelleuses des amours-propres sans cesse provoqués; de-là cette animosité générale de tous les Citoyens & de toutes les classes séparées par un mépris graduel & réciproque; de-là ces passions haineuses si promptes à l'injure & à la vengeance; de-là enfin cet esprit de vertige qui fit des François un troupeau d'étourdis, ivres de vanité,

przywoływania pomocników ustąpił tylko miejsca okropney łatwości bicia się *poki krwi niema*.

Nakoniec najcelniejsze podpory punktu honoru były: Rząd nasz i nasza społeczność, panowanie Despotów i Despotyzm kobiet. Od tych dwoyga rządów wszystko się otrzymuje względami; wszystko idzie szczerogolnością i uprzedzeniem. Despotowie sprzyiali temu przesądowi bo go mieli za niepożyte narzędzie zamieszek cudownie zdatnych do odroczenia uwagi obywatelów od dobra powszechnego; kobiety, mają go za środek przewodzenia i zemsty. Ztąd te zazdrosne i kłutliwe pretensye miłości własnych ustawicznie poburzanych; ztąd to zwaśnienie wszystkich Obywatelów i wszystkich Stanów podzielonych gardzeniem się stopniowym i wzajemnym; ztąd te namiętności nienawilne tak skore do obelgi i zemsty; ztąd nakoniec ten duch szaleństwa który zrobił Francuzów tłumem trzpiotów, upoionych próżnością, gatunek pijan-

forte d'ivresse, qui peut, comme celle d'une liqueur empoisonnée, rendre furieux les hommes les plus doux.

D'infociables coutumes, des vices politiques, des Loix méprisées & des mœurs méprisables! voilà donc l'origine, l'aliment & les effets du Point d'honneur & des Duels!

Jugez-vous maintenant. Législateur ou Citoyen, comment vous accorderez-vous avec vous-même? Ou vos principes condamnent votre conduite, ou votre conduite a calomnié vos principes.

Cette contradiction est commune, il est vrai; nous nous étions trop accoutumés à ne voir dans la Philosophie social qu'une abstraction curieuse, aliment de l'esprit, ornement du discours, vérité d'un autre monde, qu'on ne pouvoit pratiquer sans paroître fou, comme on ne pouvoit la nier sans être absurde. Ils montrèrent un grand

stwa

stwa który może nie mniej iak napoy za-
prawny, z ludzi nayłodszych zrobić dzicz
naywściekleyszą.

Rwiące społeczeństwo zwyczajnie, wady polityczne, Prawa wzgardzone i obyczaje wzgardy godne! te są początkiem, żywiołem, i skutkami punktu-honoru i pojedynków.

Ośądź się teraz. Prawodawca lub Obywatel, iak się sam z sobą pogodzisz? albo prawa twoje krok twój potępiają, albo krok twój zpotwarzył twoje prawa.

Ta przeciwność wprawdzie zbyt jest pospolitą; przyzwyczailiśmy się nazbyt niewięcey niewiedzieć w Filozofii społeczney tylko głębokość ciekawą, karmę dla dowcipu, ozdobę mowienia, prawdę innego Swiata którą uskutecznić byłoby pokazać się żalonym, którą zaprzeczać byłoby być dziwnym. Okazali ci wielkie męstwo

D

courage, ceux qui les premiers appliquent à la chose publique ces bienfaisantes théories! Une grande gloire les en a déjà récompensés. Mais ce premier pas en attend un autre. La raison exigeante & jalouse veut gouverner seul; une conséquence vous enchaîne à celle qui la suit. De la Morale publique, qui émane de la Constitution, doit émaner aussi la morale privée. Voulez-vous être bon Citoyen? mettez vous, ame & corps, tout entier, en harmonie avec cette Constitution, centre commun des devoirs comme des droits.

Ah! sans doute, l'enthousiasme de la vraie liberté & de l'égalité politique seroit inefficace, s'il tomboit au moment où les Loix seront faites. Il faut que cette partie de l'ordre public qui échappe au nivellement des Loix, que les préjugés & les usages se réforment dans un esprit semblable.

Aucunes des habitudes d'un Peuple ne peuvent être indifférentes. Des abus crians

ktorzy pierwsi przystołowali do rzeczy publicznych iey dobroczynną Teoryą! iuz im to nadgrodzita wielkość ich chwały. Ale ten krok czeka drugiego. Rozum niezbyt i o swą władzę zazdrośny sam chce rządzić; wniosek ieden wiąże do drugiego ktory następuje, Z Moralności publiczney ktora wypływa z Konstytucyi wypływać także powinna moralność osobista. Chceszli bydz dobrym Obywatelem? poiednay się ciałem i duszą z tą Konstytucyą, przelij się całkiem wto ogulne centrum wwszyfkiich Praw i wwszyfkiich powinności.

O zaiste! zapal prawdziwey wolności, i równości polityczney byłby nieskutecznym, gdyby wten czas, kiedy Prawa staną, upadał. Potrzeba ażeby ta część porządku publicznego ktorey że tak powiem strychulec Praw nie doydzie, potrzeba ażeby przesady i zwyczaie podpadły w tymże samym duchu poprawie.

Niemasz żadnego z nałogow Ludu ktoreby mogły bydz obojętne. Przerażające zło-

& des usages ridicules ont souvent la même racine : portez-y la même coignée.

Et d'abord on trouvera une plus funeste discordance. La Constitution ne laisse de force qu'à la Loi ; le Point d'honneur ne connoît de Loi que la force. Ils ne peuvent subsister ensemble. Il la détruiroit, s'il n'étoit détruit par elle.

Il est une force de la félicité publique , jusqu'ici méconnue, parce qu'elle n'avoit pu se montrer ; c'est la bienveillance générale & mutuelle des Citoyens qu'unissent de véritables liens patriotiques ; c'est la Fraternité sociale. Ce but inestimable que les Philosophes appercevoient dans un lointain douteux ; déjà nous pouvons tous l'entrevoir ; déjà nous croirions y toucher, si la guerre intestiné des duels ne le repoussoit encore loin de nous.

żyty i śmieszne zwyczaje, iednym się częstokroć trzymają korzeniem; ieden im zadać cios trzeba.

I zaraz tu znajdzie się szkodliwsza niesforność. Konstytucya nie zostawia mocy tylko Prawu; punkt honoru nie zna prawa tylko siłę. Zostać więc razem nie mogą; on by ją zniszczył, gdyby ona go nie wykorzeniła.

Jest źródło szczęśliwości publiczney nie znanej dotąd, bo się dotąd pokazać nie mogła; to jest dobrowolność powszechna i wzajemna Obywatelow których prawdziwe związki Patriotyczne łączą; to jest Braterstwo społeczne. Ten cel nie oszacowany, który w wątpliwym oddaleniu przewidywali Filozofowie, już nam się wszystkim widzieć daie, jużbyśmy posiadać go rozumieli, gdyby wewnętrzna Wojna pojedynkow precz go od nas nie odpychała.

Les hommes sont tous frères. Vous, dont l'ame dure répugne à cette fraternité, vous direz qu'elle n'existe que dans l'état de nature, & non dans l'état de Société. Quelle erreur! Les hommes, au contraire, ne fraternisent que dans la réunion sociale. Ah! c'est que la société est pour l'homme le véritable état de nature; tandis que celui qu'on a nommé ainsi, n'est en effet qu'un état contre nature.

L'inégalité des facultés humaines sert elle-même la *Fraternité sociale*. Quand l'inégalité est naturelle, c'est un moyen d'union. Elle ne devient une cause de discorde, que lorsqu'elle est factice & conventionnelle.

La *Fraternité sociale* ne se montre point dans cette politesse, la grimace uniforme des vertus & des sentimens, dont l'orgueil caresse l'orgueil, nécessaire dans une société où les hommes isolés, divisés d'intérêt,

Ludzie wszyscy są Bracia. Wy których twarde serce wzdryga się tego braterstwa, powiecie, iż to byź uiszczone nie może tylko wstanie natury, a nie w stanie społeczności. Co za fałsz? i owszem, Ludzie nie bratają się tylko w zbiorze społecznym. Ale bo społeczność jest dla Człowieka prawdziwie stanem natury, a ten który tak zwano, nie jest w rzeczy samej tylko stanem przeciw naturze.

Nierówność niemożności ludzkich służy nawet za grunt braterstwa społecznego. Kiedy nierówność jest naturalną, staje się środkiem do iedności i niebywa przyczyną rozróznienia tylko kiedy jest dziełem ludzkim, dziełem zmywy i niesprawiedliwości.

Braterstwa społecznego nie dowodzi ta grzeszność, przysada iednostajna cnoty i uczucia, którą duma głaskała dumę, potrzebna w społeczności gdzie ludzie samoiadni, poróżnieni interesami nie mogli ukryć po-

ne pouvoient cacher leurs soupçons & leurs haïnes que sous le masque d'affections toutes contraires.

La *Fraternité sociale* étoit mal suppléée par cette *Charité Chrétienne* que la Religion nous commande, ainsi que la Foi, comme si on pouvoit aimer ou croire par commandement, fût-ce de Dieu même; vertu sur-humaine qui, mêlée à mille superstitions, participe du mépris qu'elles inspirent, & bientôt perd tout son crédit sur nos ames.

La *Fraternité sociale* ne suppose point le sacrifice de tous les droits personnels & la communauté des biens, des travaux, des sentimens même, qui, à Sparte, ou dans la République de Platon, ne laissoit à l'individu qu'une existence collective, & ne savoit former le Citoyen qu'en anéantissant l'homme.

La *Fraternité sociale* ne suppose pas même ce patriotisme exclusif, ennemi de l'humana-

deyrzeń swych i nienawiści, tylko pod maską przeciwnę tym cale łagodności.

Braterstwo społeczne źle było zastąpione tą miłością Chrześcijańską, którą nam tak pobożność iako i Wiara nakazuje; iak gdyby to można kochać lub wierzyć za rozkazem, choćby Bostwa samego; cnota to nad-ludzka, która zmieszana z tyfiącznemi zabobonnościami, wraz z niemi staie się pogardy ucześniecką i prędko traci w umy-słach naszych swą wziętość.

Braterstwo społeczne nie ciągnie za sobą ofiary wszystkich Praw osobistych i wspólności majątkow, pracy, uczuciw nawet, która w Sparcie lub w Rzeczypospolitey Platona nie zostawiała osobie samey przez siebie istności, i nie umiała zrobić Obywatela tylko niszcząc Człowieka.

Braterstwo społeczne nie ciągnie za sobą nawet tego wyszczególniającego się patryo-

nité, cet égoïsme d'un Peuple qui ne voyoit que des barbares dans les autres Peuples, qui les traitoit comme des races moins nobles, & qu'on pourroit appeller l'Aristocratie des Nations. Au contraire, la *Fraternité sociale* embrasse d'une affection universelle toute la race consanguine des habitans de la Terre; elle réserve seulement une douce prédilection pour ceux qui vivent sous le même ciel & sous les mêmes Loix.

Oui, que les droits des Citoyens soient égaux, l'intérêt principal de chacun d'eux fera le même. C'est alors que la *Fraternité sociale* ne fera plus seulement un songe Philantropique.

Quand la Loi n'est qu'un ordre arbitraire, tout jugement est préférence, & les hommes sont en proie aux ressentimens furieux qu'excite l'injustice. Mais que la Loi soit une convention libre & générale, l'arrêt qui

tyzmu, nieprzyjaciela Człowieczeństwa, tego Egoizmu iednego Narodu, który miał drugie Narody za Barbarzyńców, który się z niemi obchodził iakby z mniej szlachećnymi pokoleniami i który nazwać można było Arystokracją Narodow. Iowszem *Braterstwo społeczne* zajmuie przyznaną ogólną cały rodzaj zpokrewniony mieszkańców ziemi; zachowując sobie tylko w swym sercu łagodne pierwszeństwo dla tych, którzy pod iednym Niebem i pod iednymi żyją Prawami.

Tak iest, niech Prawa Obywatelow będą równe, interes najsilniejszy każdego z nich będzie ten sam dla wszystkich. Na ten czas *Braterstwo społeczne* ten sen cnotliwej Filantropii, stanie się rzeczywistością.

Kiedy prawa są tylko rozkazem Arbitralnym, każdy sąd iest stronnością, i ludzie są pełni gorzkiego niesmaku, który na niesprawiedliwość się wzbudza. Lecz niech Prawo będzie umową wolną zgodną i powsze-

condamne un Citoyen n'est que sa propre volonté exprimée d'avance par cette Loi ; il la respecte ; il succombe sans se plaindre ; il cède sans haïr. Les différens , les procès même ne troublent point la concorde publique.

Admirable effet de la parité des droits ! elle efface même l'inégalité des jouissances. Quand le pauvre se compare , quand le foible se mesure , ils voient auprès d'eux le niveau de la Loi qui les élève & les console ; ils n'accusent plus que l'aveugle fortune ; & l'envie , à l'aspect de leurs frères plus heureux , n'envenime point leurs regards & leurs ames.

Ce qu'elle suppose donc cette *Fraternité sociale* , c'est un Gouvernement combiné dans les vûes salutaires de la Nature & de la raison , ouvrage de la *volonté commune inspirée par l'intérêt commun*.

Un tel Gouvernement n'a point existé , & nul Peuple encore n'a eu des Loix ; car il

chną , wyrok potępiający Obywatela , nie jest tylko jego własną wolą poprzedniczo wyrażoną w tym Prawie ; szanuje go , bez żalu przegrywa ; bez nienawiści podaje się. Zyscia. prawowanie się nawet , nie mieszają iedności publiczney,

Przedziwny skutek Praw równości ! przy niej nawet ginie nierówność używania. Kiedy ubogi obeyrzy się na siebie , kiedy słaby się waży , widzą obok siebie równający strychulec Prawa , które ich dusze podnosi i pociesza ; na ślepe tylko skarżą się szczęście i widok szczęśliwszych ich braci nie rozjątrza ferce ich zawiścią.

To więc co ciągnie za sobą to *Braterstwo społeczne* jest : Rząd ułożony dogodnie zbawiennym celom natury i rozumu , dzieło *woli ogólney natchniętej dobrem ogólnym*.

Niebyło iefzcze takiego rządu ; dot. d. żaden Narod Praw nie miał ; bo niemasz Praw

n'y a de Loix que celles qui portent cette empreinte ; car les autres ne se maintiennent que par la force.

La puissance de la Loi que tous auront faite pour tous , n'est pas encore appréciée ; elle dominera sans contraindre , sans épouvanter , & presque sans punir. Cette Loi accréditée par l'utilité générale , n'aura pas besoin de la recommandation du Ciel. Elle ne prétendra point descendre de la montagne de Sinai , ni sortir du Temple de Delphes , ou des bois d'Egerie. Issue de la nature des choses , elle s'illustrera de la simplicité de son origine. Chacun la respectera ; car chacun veut la faire respecter : chacun la défendra comme son ouvrage ; & on attaque rarement ce qu'on a un fois défendu.

Cette Loi enfin est une force qui trouve son levier dans les corps mêmes sur lesquels elle doit agir. Elle est la Loi du Monde en-

tylko te ktore wspomnioną noszą cechę , bo wszystkie inne przemocą się tylko utrzymią.

Potęga prawa ktoreby wszyscy zrobili dla wszystkich nie jest jeszcze słusznie ocenioną ; panować ona będzie nieprzymuszając , nie trwożąc , i prawie nie karząc. Prawo to polubione z użyteczności powszechnej nie będzie potrzebowało byż wsparcia zaleceniem Niebios. Nie będzie przyznawać sobie początków cudownych , ani zstąpienia z Góry Synai , ani wyścia z Świątyni Delphos lub z pułczy Egierji. Pochodzące z natury rzeczy , iasnieć będzie prostotą swego początku. Każdy szanować będzie , bo każdy radby go zrobić szanownym ; każdy go jako swe dzieło bronić będzie ; a rzadko się trafia powstawać przeciwko temu co się raz broniło.

Nakoniec to Prawo jest siłą ktora z tych sławnych ciał na ktore ma czynić swej nabywa mocy. Jest Prawem Świata całego ,

tier, le principe conservateur, le lien inviolable de l'universalité des êtres, tous unis par leurs besoins, & correspondans par leurs différences.

Or, comment prétendez-vous concilier avec cette Bienveillance Fraternelle, avec ces Loix de paix, la vengeance personnelle des injures, le préjugé du Point d'honneur, l'habitude dépravée des Duels? Dérèglement honteux qui fait de la société une horde Barbare, un ramas d'Autocrates (1) aveugles, livrés à leur force & à leur instinct!

(1) *Autocrates*. Le choix de ce mot m'avoit d'abord paru étrange; mais j'ai vu ensuite que les Habitans du ci-devant Bailliage de... n'en avoient pu trouver qui rendit mieux l'idée de cette espèce d'hommes qui ne veulent reconnoître aucune autorité, aucune dépendance; qui prétendent être *puissans par eux-mêmes*; qui se mettent au sein de la Société dans la position où font entre elles les Nations, & ce qu'on nomme les *Puissances*, dont quelques-unes prennent le titre d'*Autocratiques*. Ce nom peut aussi convenir à certains Corps. Les Parlemens, dans l'ancien régime, le méritoient bien: Et

począ

początkiem zachowującym, węzłem nierozdzielny ogólności istot; wszystkich związanych z sobą ich potrzebami i wprawionych w wzajemność różnością onych.

I iakże tedy chczesz pogodzić z tą dobrovolnością braterską, z temi Prawami pokoiu, tę zemstę osobistą obelgi, ten przesąd punktu-honoru, ten zwyczaj nieprawy pojedynkow?... Haniebna zdrożności, która robisz z społecznosci hordę Barbarzyńską, zgraię Autokratow (b) zaślepionych i ślepo swej sily i instynktu sluchających!

(b) *Autokratowie*. Zrazu zdawało mi się to słowo ofobliwizym; ale potem uznałem że Obywatele Powiatu N... nie mogli znaleźć wyrazu lepiej malującego ten gatunek ludzi, którzy nie chcą uznawać żadney powagi, żadney podległości; ktorzy chcą byđź *potężni przez siebie samych*; ktorzy na łonie społecznosci w takim chcą się postawić stanie, w iakim są między sobą Narody i to co zowią *Mocarstwa* lub *Potęgi*, z ktorych niektore biorą tytuł *Autokratycznych*. To imie służyć także może pewnym zgromadzeniom. Parłamenta, podług dawnego urządzenia bardzo go warte były: i

E

Tous les vains prétextes qui ont jusqu'aujourd'hui justifié ces erreurs aux yeux de la raison même, sont désormais sans force.

Tant que vous n'avez point connu l'égalité, que ceux même qui se séparaient de la Nation étoient séparés entre eux par une hiérarchie non moins chimérique, qui graduoit à l'infini une odieuse disparité; tant qu'enfin chacun de vous fut tout à la fois supérieur & inférieur, la menace perpétuelle d'une prompte vengeance étoit peut-être nécessaire pour réprimer le mépris constant de tous pour tous, & le forcer à se cacher sous cette affectation d'égards exagérés, qu'on nommoit politesse.

fi, dans le nouveau, des Assemblées Primaires, sous le nom de *Districts*, prétendoient exercer tous les pouvoirs, sans se f user à aucun, ce seroit véritablement des Corps *Autocrates*: Car la hiérarchie légitime des pouvoirs est aussi respectable & aussi nécessaire que toutes les autres sont absurdes & nuisibles. (*Note de l'Éditeur.*)

Wszystkie próżne pozory ktore dotąd te błędy zdawały się w oczach samego rozumu usprawiedliwiać, odtąd są niczem.

Dopoki nie znano równości, dopoki ci sami ktorzy się od Narodu oddzielali byli oddzieleni między sobą nie mniej przywidzianą Hierarchią ktora różniła z grozą na stopnie nieskończone; dopoki nakoniec każdy z was był razem wyższym i niższym, może potrzebne było straszydło nie uitające nieodwłóczney zemsty, dla odparcia wzgardy nawykłej iednych dla drugich i przymuszenia iey kryć się pod tą łagodnością zbytnich względów ktora grzecznością zwano.

gdyby, podług terazniejszyego zgromadzenia, prymaryalne pod imieniem Dystryktów chciały wyrządzać przez się wszystkie władze, niepoddając się żadney centralney, byłyby prawdziwie zgromadzenia *Autokratyczne*. Bo centrum prawne władz tak iest czei-godne i potrzebne, iak wszelkie inne iest dziwaczne i szkodliwe.

Tant que vous n'avez point connu la liberté, vous deviez en effet chérir cette coutume sauvage, comme le simulacre de l'indépendance.

En un mot, tant que vous n'avez point connu de Loi, parce qu'elle eût été vainement invoquée, les injures particulières ne pouvoient trouver de réparation que dans un duel.

Alors, sans doute, les ames fières & libres durent maintenir avec constance cet utile supplément de l'égalité, de la liberté & de la Loi.

Mais puisqu'aujourd'hui vous les possédez elles-mêmes, qu'avez-vous besoin de leur ombre ?

Ditez-vous qu'il est des offenses que la Loi ne venge point ? Quoi donc ? Prétendez-vous que le Législateur doit prévoir toutes les futilités propres à effaroucher cette vanité turbulente qui toujours se com-

Dopoki nie znano wolności, musiano wprawdzie sprzyjać temu dzikiemu zwyczajowi jako wyobrażeniu niepodległości.

Słowem, dopoki nie znano Prawa, bo próżno było wzywać jego opieki, obelgi szczególne pojedynkiem tylko odrobiona być mogły.

W ten czas zapewne dusze harde i wolne powinny były stale utrzymywać to, co pożytecznie zastępować mogło równość, wolność i Prawo.

Lecz kiedy te już teraz w rzeczy posiadacie, na co wam ich cienia potrzeba ?

Powiedzże że są urazy których Prawo nie karci ? Coż więc ? Chcesz aby Prawodawca winien był przewidzieć wszystkie drobności mogące obruszyć tę próżność opryśliwą która wszystko niespokojnie do sie-

pare avec inquiétude ? La Loi est faite pour réprimer vos passions ; & vous voulez qu'elle s'arme pour les servir (1) ? Que parlez-vous de démenti, de marques de mépris ? Que vous fait un démenti, si vous avez dit vrai ? Et puisque vous êtes l'égal de tous aux yeux de chacun, qui pourroit vous mépriser, si vous n'êtes méprisable ? En un mot, si l'injure est grave, la Loi la répare ; si elle est légère, la bonne conscience la dédaigne, la grandeur d'ame la pardonne (2). Mais n'oubliez point qu'il n'y a de punissable dans l'injure particulière, que le tort fait à la Société, & renoncez à toute autre vengeance qu'à celle de la Loi, vengeresse commune & impartiale.

(1) *Dividamus injuriam à contumeliâ. Prior illa naturâ gravior est, hæc levior, & tantum delicatis gravis, quâ non læduntur, sed offenduntur. Tanta est tamen animorum dissolutio & vanitas, ut quidam nihil acerbius putent.*
(Senec.)

(2) „ Le tuer, dit Montaigne, est bon pour „ éviter l'offense à venir ; mais non pour venger „ celle qui est faite. „

bie bierze ? Prawo jest na to aby odpierać twoje namiętności ; a ty chcesz aby się na słuzenie im zbroito ? (c) Co mi przytaczasz, zadanie ci fałszu, minę pogardy ! co ci zadanie fałszu szkodzi, jeżeliś prawdę powiedział ? a gdy jesteś równym wszystkim w oczach każdego, ktoż mógłby tobą pogardzać, jeżeli nie jesteś godzien pogardy ? słowem, jeżeli obelga jest wielka, Prawo ją odrabia ; jeżeli jest lekka sumnienie czyste nią gardzi, wielkość ją duszy odpuszcza (d) ale nie zapominay nigdy że w obeldze szczegolney nie na karę nie zasługuie tylko krzywda społeczności wyrządzona, i czekay zemsty prawa inney żadney nie dopuszczając się, Prawa mściciela ogolnego i bezstronnego.

(c) *Dividamus injuriam à contumeliâ. Prior illa naturâ gravior est, hæc levior, & tantum delicatis gravis, quâ non læduntur, sed offenduntur. Tanta est tamen animorum dissolutio & vanitas, ut quidam nihil acerbius putent.*
(Senec.)

(d) „ Zabić go, mówi Montaigne, jest dobrze „ aby uniknąć obrazy przyszley, ale nie aby się „ zemścić tey która się już stała. „

Qu'alléguerez vous de plus ? Que deux hommes qui se joignent volontairement pour vider leur querelle , ne font qu'user du droit naturel que chacun auroit séparément de terminer sa propre vie. Mais d'abord , si la Loi ne défend pas le suicide , c'est qu'elle ne peut le punir. Mais , de plus , l'homme qui se tue , ne cesse d'être Citoyen que pour n'être plus rien. Au contraire , de deux hommes qui vont se battre , nul ne veut & ne compte mourir ; nul n'a donc renoncé aux droits du Citoyen ; nul ne s'est donc affranchi de ses devoirs ; nul ne peut donc éluder ni violer la Loi.

—Vous insistez encore. “ Le duel est une chance réciproque ; nous la courons de plein gré : chacun de nous joue sa vie , comme il joueroit sa fortune , contre celle de son ennemi. Qui donc a le droit de nous défendre ? Qui peut nous en empêcher , ? . . . Qui ? Barbare ! Nous , la

Coz więcej przytoczysz ? że dwie osoby które zchodzą się dobrowolnie dla kończenia między sobą kłótni, używają tylko Prawa naturalnego któreby każda osobnie miała życie własne zakończyć. Ale najprzód, jeżeli Prawo nie zabrania samobójstwa, to dla tego, że go ukarać nie może. Ale powtórę, Człowiek który się zabija nieprzeostaie byż Obywatelem tylko stając się od-tąd niczym. Przeciwnie z dwóch ludzi którzy bić się idą żaden nie chce i nie spodziewa się umierać; żaden więc nie wyzuł się z praw Obywatela, żaden więc nie uwolnił się z swoich obowiązków; żaden więc nie może ani oszukiwać, ani gwałcić Prawa,

Upierasz się jeszcze. “ Pojedynek jest losem wzajemnym; dobrowolnie się na niego puszczamy: każdy z nas gra o swoje życie tak iakby grał o swój majątek przeciw majątkowi swego nieprzyjaciela. Ktoż więc ma Prawo bronić nam tego? kto nam tego może przeszkodzić? „

Société, la Volonté générale, la Loi, la bonne Police, qui prescrit tous jeux inégaux. Et quel jeu plus horriblement inégal? Il l'est par la force, par l'adresse, par le tempérament, par tous les moyens d'attaque & de défense; il l'est sur-tout par la valeur des hommes, par le prix & l'utilité de cette vie que vous hazardez. Eh! quand le scélerat égorge l'honnête homme, quand l'insensé tue l'homme de génie, n'est-ce pas la Société qui perd à ce jeu sanglant & illicite? Vous doutez que la Société ait le droit de réprimer & de punir le duel? Vous n'êtes donc pas certain qu'elle ait le droit de punir le meurtre & l'homicide?

Mais quoi! avez vous bien pensé à ce droit de vie & de mort que vous exercez sans scrupule sur vos semblables? Savez-vous bien qu'il n'appartient au Corps social (s'il est vrai qu'il lui appartient) que médiatement & dans les seuls cas présumés

Kto? okrutni! my, społeczność, wola ogólna, Prawo, dobra Policja która wszelkich grów nierównych nie dopuszcza. A gdzież jest gra okropniey nie równa? nie równa przez siłę, przez zręczność, przez temperament, przez wszystkie sposoby Ataku i obrony, nierówna nadewszystko dzielnością ludzi, ceną i użytecznością tego życia które na los podajesz. Przebog! kiedy zbrodzień morduje poczciwego Człowieka, kiedy szalenie zabija Człowieka nie pospolitego rozumu, któż jeżeli nie społeczność traci natęży grze krwawey i niegodziwey? wątpiszże iż społeczność ma Prawo wykoźnienia i karać pojedynki? więc niepewnym jesteś czyli ma Prawo karać morderstwa i ludzi. boystwo?

Ale coż! pomyślałżeś szczerze nad tym Prawem życia i śmierci, które bez wstrętu wyrządzasz nad podobnemi Tobie? Wieszże iż to, do zgromadzenia nawet wspólczesnego należy tylko (jeżeli to prawda że doń należy) pośredniczo, i iedynie

par la Loi ? Tout meurtrier usurpe donc la souveraineté ! Il fait plus ; il arbore la tyrannie.

Non, cessez de répéter que les égaremens du Peuple ont fouillé cette révolution ; vos combats singuliers sont à nos yeux plus illégitimes, plus coupables encore que ses exécutions arbitraires. Le tumulte, l'exemple, ses terreurs, sa misère, tous l'aveugloient. Il sembloit même que cette multitude, si long-temps opprimée impunément, n'avoit pu d'abord reconnoître sa liberté qu'à ses vengeances ; & le sage pardonnoit en gémissant les terribles représailles d'un Peuple qui agissoit en vainqueur, parce qu'il fut toujours traité en ennemi.

Et cependant vous abhorriez ses excès ; vous détestiez sa fureur ; vous, fureux sans excuse, meurtrier par orgueil, assassin calme & volontaire.... Assassins ! l'ex-

wprzypadkach w Prawie zmianowanych? Każdy więc zaboyca przywłaszcza sobie zwierzchnictwo! więcej czyni, wprowadza tyranią.

Nie; przestańcie powtarzać że zaślepienie ludu solamito zacność terażniejszey Rewolucyi; wafze bitwy pojedyncze są w oczach naszych bezprawniejszye niż iego samowolne morderstwa. Rozruch, przykład, Jego trwogi, Jego nędza, wszystko go zaślepiato. Zdawało się nawet iż to mnostwo, tak długo ciemnione bezkarnie nie mogło zrazu przekonać się o swej wolności tylko zemst wyrządzeniem i rozrzewniany Mędrzec przepuszczał w duży, te okropne wzajemności ludowi który postępował iak zwycięzca, bo się z nim zawsze iak z nieprzyjacielem obchodzono.

A iednak brzydzileś się iego wykroczeniami, nienawidzileś iego zapalczywości; Ty, zapalczywy bez ekzuzy, Morderca przez dumę, zboycza zimny i dobrowol-

pression vous révolte. Mais vous l'êtes en effet. Car enfin, s'il est vrai qu'il n'y ait point de combat où les forces des combattans soient pleinement égales, il faut bien reconnoître qu'il n'est point de duel qui ne soit, aux yeux de la Justice & de la Nature, un Assassinat.

Ah ! l'Humanité ne fera-t-elle toujours qu'un vain nom ! *Qu'as-tu fait de ton frère*, cria la Voix céleste au premier homme qui versa le sang d'un homme ? *Suis-je donc le gardien de mon frère*, répondit le meurtrier ? Telle est la réponse de l'Egoïste puissant ! Telle pouvoit être aussi votre réponse, quand loin d'être une seule famille, nous n'étions pas seulement des animaux de la même espèce. Mais maintenant que la Constitution vous a donné des frères, vous êtes leur gardien, comme ils sont les vôtres, & leur sang réjaillira sur vous.

C'est donc à vous de voir maintenant si vous voulez, au sein du nouvel ordre social,

ny.... Zbojca! ten wyraz cię obrusza. Ale w samej rzeczy nim jesteś. Bo jeżeli jest prawdą że nie masz potyczki gdzieby siły bijących się były zupełnie równe, tedy przyznać potrzeba że nie masz poiedynku, któryby w Oczach Sprawiedliwości i natury nie był zbrojstwem.

Przeboż! czyż ludzkość czczym tylko zawsze będzie wyrazem! *Coś zrobił z twym Bratem?* wołał głos Niebiański do człowieka który pierwszy rozlał krew Bliźniego. *Alboż ja jestem stróżem mojego Brata?* odpowiedział zbrojca. Taka jest odpowiedź przemożnego Egoisty! Taka też i twoja być mogła, wtedy gdy zamiast być iedną Familią, nie byliśmy nawet iednego rodzaju zwierzętami. Ale teraz kiedy Konstytucya dała Ci Braci, jesteś ich stróżem, oni są stróżami twemi i krew ich padnie na ciebie.

Uważ więc teraz, czy chcesz na Łonie nowego społecznosci porządku, zachować

conserver la vieille barbarie des duels , reproduire la Féodalité éteinte , exhumer pour ainsi dire , son cadavre , rompre les premiers nœuds de la *Fraternité sociale* , & insulter la Constitution dans son berceau.

Et ne dites point que ces conséquences sont d'une impraticable rigueur : il ne falloit pas poser les principes , si vous n'en pouviez souffrir l'entière application. Puisque vous avez osé affranchir la Politique des règles positives , laisserez-vous la Morale errer dans les détours d'un scepticisme furiborneur ? Depuis que les Philosophes sont devenus les Publicistes du genre humain , depuis que votre Code n'est que ce qu'il doit être ; une chaîne de raisonnemens impératifs , la pratique & la théorie , les devoirs & les convenances , les Loix & les usages doivent se réconcilier. Pour bien agir , il faut d'abord bien conclure ; & , sans une saine logique , il n'y a plus de bon Citoyen.

Ale

dawną dzikość pojedynków , wznowić przytłumioną Feudalność , wskrzesić że tak powiem iey trupa , stargać pierwsze związki *Braterstwa społecznego* , i wzgardzić rodzącą się Konstytucyą.

Nie mów tego że te wnioski są niepodobne w wykonaniu ostrości. Nie należało kłaść prawideł kiedy zcierpieć nie mogłeś zupełnego ich stosowania. Ponieważ śmiałeś odiać Polityce przepisy wyraźne , pozwoliszże Moralności błędzić w zakrętach zwodniczego Pironizmu ? Odtąd iak Filozofowie stali się Jurisconsultami rodzaju ludzkiego , odtąd iak Księga Praw jest tym czym być powinna , jest łańcuchem rozumowań nieodzownych , Praktyka i Teorya , obowiązki i dogodności , Prawa i zwyczaje poiednać się z sobą powinny. Ażeby dobrze czynić , dobrze nayprzód wnioskować potrzeba ; i bez zdrowey Logiki , niemasz dobrego Obywatela.

F

Mais, dites vous, L'OPINION me subjugué:
 „ Moi! refuser le combat! je frémis à cette
 „ pensée : la haine m'épie, & se prépare à
 „ travestir en lâcheté le courage de la rai-
 „ son. Ne voyez vous pas l'homme hon-
 „ nête & sage s'étonner lui-même, &
 „ m'éviter à m'abandonner à la risée publi-
 „ que? Car ce Peuple ingrat, pour qui
 „ j'aurais bravé l'Opinion, apprendra bien-
 „ tôt de mes ennemis à me mépriser, &
 „ me punira lui-même des sacrifices que
 „ je lui fais. Je ne lirai plus dans tous les
 „ yeux que le dédain & l'injure, & me
 „ voilà en un instant l'objet de la pitié du
 „ brave & des outrages du lâche.

„ Quel raison, ou plutôt quel Cynisme
 „ inflexible ne fléchiroit devant l'insupportable
 „ torture de la honte? Ou je suivrai
 „ les hommes, ou je serai estimé des hommes.

„ L'Opinion comme la nécessité, comme
 „ la mort même, dispose aveuglément des

„ Ale powiesz „ Opinia jest nademną;
 „ „ Jabym miał odmówić bić się! na myśl
 „ „ samą drzę cały: Nienawiść mnie szpie-
 „ „ guie i gotowa jest udać męstwo rozumu
 „ „ za podłość. Widzisz, oto człowiek u-
 „ „ czciwy i roströpný sam się dziwi, i u-
 „ „ nika odemnie i zostawia mnie szyder-
 „ „ stwu publicznemu; bo ten lud niewdzię-
 „ „ czny dla ktorego byłbym się nielekkał
 „ „ Opinii, nauczy się wkrótce od moich
 „ „ nieprzyjaciół mną pogardzać, on sam
 „ „ mnie karać będzie za ofiarę którą mu
 „ „ czyniłem. Niewiedziałbym odtąd w oczach
 „ „ wszystkich tylko poniżenie i wiednym
 „ „ mgnieniu oka stałbym się celem polito-
 „ „ wania śmiałka, i napaści tchorza. „

„ „ Jakiż umysł albo raczey który upar-
 „ „ ty Cynista nieugiąłby się przed nieznośną
 „ „ wstydu męczarnią? Albo ucieknę z po-
 „ „ śród ludzi, albo zyskam ludzi szacunek.

„ „ Opinia tak iak konieczność, tak iak
 „ „ śmierć sama, włada ślepo śmiertelnikami.

„ humains. L'Opinion nous fait sages ou
 „ insensés comme le hasard nous fait riches
 „ ou pauvres. Cette opinion enfin, & ces
 „ douze siècles honteux qui l'ont formée,
 „ & cette multitude encore esclave d'une
 „ tradition inhumaine, voilà mes complices.
 „ Que dis-je ! voilà les seuls coupables.
 „ Eux seuls arment & conduisent ma main ;
 „ ne demandez compte qu'à eux du sang
 „ que je répands, de mes attentats contre
 „ l'humanité & contre la Loi. „

Que pouvez-vous dire de plus ? Et cependant vous n'êtes pas justifié !

Ici le Stoïcien Epictète vous répondrait d'abord : „ Pourquoi as-tu placé hors de
 „ toi ta félicité ? Quel est ce besoin factice
 „ d'une estime autre que la tienne ? Point
 „ de bonheur pour qui le fait dépendre
 „ d'un témoignage indépendant de lui-
 „ même. „ Non, cette Philosophie étoit
 „ bonne pour un esclave qui avoit une ame

„ Opinia nas udaje za rostropnych lub za sza-
 „ lonych tak iak nas los robi bogaczami lub u-
 „ bogiemi. Ta tonakoniec Opinia, i te dwa-
 „ naście haniebnych Wiekow ktore ją ugrun-
 „ towały, i ten tłum ieszcze niewolnikow
 „ podaney Wiekem Wiekowi dzikości,
 „ to są moi współnicy. Co mówię ! to
 „ są iedyni winowacy. Oni iedynie zbro-
 „ nią i prowadzą mą rękę ; oni się niech-
 „ sprawiają z krwi którą rozlewam, z prze-
 „ stępstw moich przeciw ludzkości i prze-
 „ ciw Prawu. „

Coż nad to więcej powiedzieć mogłeś ?
 a iednak nie jesteś uprawiedliwiony !

Tuby ci zaraz Stoiczny Epiktet odpo-
 wiedział : „ Za coś twey szczęśliwości
 „ w tobie samym nie zamknął ? ... Co to
 „ jest ta zmyślona potrzeba szacunku in-
 „ nego niż twoy własny ? Niemasz szczę-
 „ ścia dla tego kto go zasadza na świa-
 „ dectwie w mocy iego nie będącym. „
 O nie ! ta Filozofia dobra była dla niewol-

libre. Mais nous, nous pensons au contraire que le désir d'être estimé est un sentiment louable, un lien civique, un besoin naturel à l'être sociable; & lorsqu'il a fait le malheur des hommes, nous n'en accusons que le Gouvernement. C'étoit la honte des mœurs & le crime des Loix.

Vous cependant qu'épouvante & qu'égare l'opinion, l'avez-vous bien envisagé, cet objet de terreur? Si ce n'étoit plus qu'une ombre devant laquelle vous tremblez! vous êtes vous fait enfin cette question première? Qu'est-ce que L'OPINION?

Nous y répondrons pour vous, en consultant l'essence, l'origine & la situation des choses, l'existant, le mieux & le possible.

L'OPINION, quelle qu'elle soit, est le sentiment & le jugement du grand nombre sur les hommes & sur les choses.

nika który miał duszę wolną. Ale my, my przeciwnie myślemy że chęć bydz szacowanym iest uczuciem chwalebny, ogniwem Obywatelstwa, potrzebą wrodzoną dla istoty społeczney; i iezeli ta robiłaniezczęście ludzi, Rządy tylko o to obwiniamy. Było to hańbą obyczajow i Praw grzechem.

Ty iednak ktorego Opinia przestrasza i obłąkanie, wpatrzyłżeś się dobrze w to straszydło? A gdyby to cień był tylko przed którym drżałżeś! zrobiłżeś sobie to pierwsze pytanie: co to iest Opinia?

Odpowiemy za ciebie, radząc się treści, początku i składu rzeczy, tego co iest, co bydz może, i co bydz może naylepiey.

Opinia iakakolwiek bądź, iest zdaniem i Sądem wielkiej liczby o Ludziach i o rzeczach.

L'opinion est donc un pouvoir moral qui réside comme tous les autres pouvoirs, dans le Peuple.

La *Pluralité* est donc l'élément nécessaire de l'Opinion, comme de la Loi.

Mais cette *Pluralité* peut être réelle, ou n'être qu'apparente.

Pour qu'elle soit *réelle*, il faut que les droits des hommes soient égaux; car c'est alors seulement que les hommes pourront avoir tout ensemble un intérêt propre & un intérêt général; c'est alors sur-tout qu'il leur sera permis de tendre directement vers l'un & vers l'autre, d'en exprimer librement le vœu, & de juger suivant leurs impressions communes. Or, la *pluralité réelle* n'est pas tant celle des voix, que celle des intérêts. Ainsi que l'intérêt public, l'opinion publique se forme du combat des intérêts privés & des sentimens individuels.

Ainsi par-tout où vous distinguez une contradiction frappante entre les intérêts

Opinia więc jest władzą moralną wpo-
loną w Narod tak iak wszystkie inne
władze.

Większość więc jest żywiołem po-
trzebnym Opinii, tak iak prawa.

Ale ta większość może być *rze-
czywista* lub tylko *pozorna*.

Aby była *rzeczywista*, potrzeba ażeby
Prawa wszystkich ludzi były równe; bo
w ten czas tylko ludzie będą mieć mogli ra-
zem interes właściwy i interes powszechny;
w ten czas nadewszystko wolno im będzie dą-
żyć prosto do jednego i do drugiego, wyrażać
wolnie żądanie onych, i sądzić podług
przyjętych ogólnie wrażeń. *Większo-
ść* zaś *rzeczywista* nie jest Głosów ale
interesów. *Opinia* publiczna, tak iak in-
teres publiczny wynika z sporu interesów
szczególnych i zdań osobistych.

Wszędzie przeto gdzie uznasz widoczne
przeciwieństwo między interesami i zda-

du grand nombre & les jugemens , concluez que la *pluralité* n'est qu'*apparente*. Observez même de plus près ; vous verrez que l'opinion s'y compose de sentimens reçus forcément dans toutes les ames , de jugemens répétés sans réflexion par toutes les voix ; que la tradition , l'autorité , l'exemple , l'habitude , sont les uniques sources de l'opinion ; qu'enfin commune à tous , elle n'est propre qu'à un petit nombre.

Pour que la base de l'opinion soit une *pluralité réelle* , il n'est pas même nécessaire que le plus grand nombre soit éclairé ; il suffit qu'il puisse donner avec liberté un assentiment réfléchi aux jugemens éclairés. D'ailleurs l'inégalité des lumières ne fait pas que la valeur des jugemens soit inégale dans la même proportion : l'espèce de lumière qui est le plus inégalement répartie , n'est pas celle qui dirige les opinions sur les *principaux intérêts publics* ; car le plus grand nombre des hommes est fort bon juge en ces matières.

niami wielkiej liczby, wnieś, iż *większo-
liczność* jest tylko pozorna. Przypatrz się nawet bliżej ; zobaczysz, że Opinia składa się tam z zdań naciskiem we wszystkie dusze wpoionych, z Osądzeń bez uwagi wszystkiemi głosami powtarzanych ; że podanie, powaga, przykład, zwyczaj są iedyne źródła Opinii ; że nakoniec wspólna wszystkim, małej tylko liczbie jest właściwa,

Ażeby zasada Opinii była *większoliczność rzeczywista*, niepotrzeba nawet aby większa liczba była oświeconą, dość jest gdy ma wolność przystać z rozumą do zdań oświeconych. Nadto, nie równość światła nie robi ważności zdań wtey samej proporcji nierówną: Ten gatunek światła który kieruje mniemaniem nad *celniejszymi interesami publicznymi* nie jest najnierówniey rozszerzony ; bo większa liczba ludzi jest bardzo dobrym w tych materyach Sędzią.

- L'opinion doit donc toujours être le sentiment & le jugement d'une pluralité véritable. L'absurdité des opinions d'un Peuple est donc la preuve qu'elles sont les résultats d'une fausse pluralité. Car dans l'union des intérêts est la lumière comme la force; & la Nature a doué l'intérêt commun d'un instinct infailible.

Quel étrange contraste entre la perfection sociale dont nous prenons enfin la route, & la plus grande corruption sociale, à laquelle nous étions parvenus!

Parmi nous, la philosophie consistoit à braver en tout l'opinion, tandis qu'en effet toute philosophie, toute morale, toute Loi même ne devoit être autre chose que l'opinion.

Bien plus; l'idée d'une Nation parfaitement sage, paroît chimérique, tandis qu'en effet, si la parfaite sagesse pouvoit exister, ce seroit dans une Nation, & non dans un

Opinia więc powinna być zawsze zdaniem i Sędem *większo licznosci prawdziwej*. Dziwaczność mniemań iakiego ludu jest dowodem, że te są wypływem fałszywej większości. Bo w wiedzy interesów tak światło iak i moc się znajduje, a natura opatrzyła interes ogólny instynktem nieomylnym.

Co to za niezmierna przeciwność między doskonałością społeczną na której ścieżkę trafiamy nakoniec, i tym najwyższym zepfuciem społecznym, do któregośmy byli doszli.

Unas Filozofią było, mieć za nic we wszystkim Opinią, kiedy w rzeczy samej wszelka Filozofia, wszelka moralność, wszelkie nawet Prawo nic więcej byćby niepowinny tylko Opinią.

Więcej nawet; zdanie się być przywiedzeniem wyobrażanie sobie Narodu doskonałego, kiedy w rzeczy samej, gdyby doskonała roztropność była gdzie mo-

individu; car une Nation seule pourroit s'affranchir de toutes les passions, de tous les préjugés; & dans cette sublime indépendance, sentir, penser, agir suivant l'impeccable direction de l'intérêt commun, la même que celle de la raison suprême, qui sans dout ne peut être, pour des créatures humaines, que le pure discernement de leur bonheur véritable.

Tant l'art social est encore dans l'enfance!
tant l'Etat des choses formoit avec la Nature des choses un contre-sens universel!

Appliquons enfin ces principes. L'opinion, dans son essence, doit être le jugement du grand nombre; or, parmi nous le grand nombre ne savoit, n'osoit & ne pouvoit juger. La mesure naturelle de l'Opinion est le bien commun de la Cité, de la Patrie: or, nul bien n'étoit commun entre nous; or, nous n'avions point de Patrie.

gła, tedy w Narodzie a nie w Osobie; bo Narod iedynie mogłby się uwolnić od wszelkich namiętności, od wszelkich przesądów; i w tey przezacney niepodległości. czuć, myśleć, czynić podług niezbożney skazowki interesu ogolnego podobney do skazowki Mądrości naywyżzey, która dla stworzeń ludzkich więcey byź niemoże. iak czyste rozeznanie ich szczęśliwości prawdziwey.

Tak daleko iefzcze nauka społeczna jest w dzieciństwie! tak daleko skład rzeczy z naturą rzeczy, przeciwiły się sobie powszechnie!...

Przystosujemy nakoniec te prawidła. Opinia w swey treści powinna byź Sądem wielkiej liczby: U nas zaś wielka liczba nie umiała, nieśmiała i nie mogła sądzić. Naturalna miara Opinii jest dobro wspólne Kraiu, Oyczyzny; żadne zaś dobro niebyło wspólne u Nas, My zaś nie mieliśmy Oyczyzny. Opinia będąc tym

L'Opinion telle qu'elle devoit être, ne seroit autre chose que la Morale publique : or, parmi nous, elle n'étoit que l'Immoralité générale. Ce n'est donc pas assez de dire que l'Opinion étoit corrompue. Il est donc évident qu'il n'y avoit point d'Opinion.

Eh ! ce qui en portoit le nom, le méritoit-il en effet ? Ce qu'on appelloit le Public, qu'étoit ce donc ? Rien autre chose que le concours d'une centaine de sociétés, qui, réunissant tous les moyens de domination & d'influence, commun quoient leurs travers à tout l'empire. Il est bien temps de le reconnoître. Les préjugés du François, comme tous ses maux, n'étoient que des émanations aristocratiques. Un petit nombre de Tyrans nous donnoit le signal des erreurs favorables à sa tyrannie. comme ils armoient le bras du Peuple pour opprimer le Peuple, ils employoient son esprit à l'avilir lui-même. L'honneur & le des-

czym

czym bydz powinna, byłaby Moralnością publiczną, u Nas zaś była tylko niemoralnością powszechną. Nie dosyć więc jest powiedzieć że Opinia była zepsuta. Jest więc oczywiście że Opinii nie było.

To co iey imie nosiło, wartoż go było w rzeczy samey ? To co zwano publicznością coż więc było ? Nic więcej tylko zbiorem może sta społeczeństw ktore zagarniając wszystkie sposoby przewodzenia i wpływania reszcie Państwa całego udzielaly swoich zdroźności. Czas to iuż poznać ; przesydy Francuzow tak iak wszystkie ich nieszczęścia były iedynie wylewy Arystokratyczne. Mała liczba tyranow dawała nam hasło błędow przyiaznych ich tyranii. Zbroili oni ręce ludu aby lud uciemieźać, kierowali umysł iego aby sam się nim znieważał. Honor i ponizenie, nakazywanie i posłuszeństwo, wszy-

G

honneur, comme le commandement & l'obéissance, comme toutes les charges & tous les avantages de la Société, étoient répartis au profit de leur orgueil & à la honte du grand nombre. Car ils s'étoient faits les juges de l'honnête & du beau, de toutes les vertus, de toutes les convenances; & la Nation abusée, mettoit une lâche vanité à répéter les arrêts de leurs caprices. Imiter leurs maîtres, c'est l'ambition des esclaves.

Mais enfin les bases de l'opinion sont renouvelées, comme tous les fondemens de cette grande société d'hommes qui cultive le sol fécond de la France. Il n'y a plus qu'une seule classe de Citoyens. L'ascendant des conditions élevées tombe avec leur élévation. Moins enviées, moins craintes sur tout, elles seront moins imitées. Les hommes devenus égaux s'estimeront également, & ne voudront recevoir que d'eux-mêmes leurs sentimens ou leurs er-

skie korzyści i ciężary społeczności rozrzucone były na zysk ich dumy, a na hańbę wielkiej liczby. Bo oni się zrobili Sędziami tego co jest pięknym i uczciwym wszystkich Cnot, wszystkich przyzwoitości; a Narod omamiony miał tę nikczemną próżność powtarzać ubrdań ich wyroki. Naśladować swe Pany, jest ambicyą niewolników.

Ale przecież odmienione, są zasady Opinii tak iak wszystkie fundamenta tej wielkiej społeczności ludzi która żyzną Francyi ziemię posiada. Niemaż już więcej tylko ieden Rząd Obywateli. Upada przewaga wyniesionych Stanow z ich wyniosłością. Mniej zazdrośczone, mniej zwłaszcza obawiane, mniej naśladowane będą. Ludzie stawszy się równemi, równie się szacować będą i niezechcą przyjmować od nikogo tylko od siebie samych swe zda-

reurs ; toutes les passions , tous les caractères pourront lutter ensemble. De ce mélange d'éléments libres & de mouvemens spontanés se formera la véritable Opinion. Indépendante & souveraine, elle sera comme la Loi , l'ouvrage de tous. Tous auront donné une voix pareille : & s'il est une Minorité qui conserve quelque prépondérance, ce sera celle du génie & des vertus.

En vain vous objectez les habitudes prises & la difficulté de les vaincre. Les habitudes des Nations , comme celles des individus , ne s'enracinent que lorsqu'elles sont volontaires. Aussi n'y a-t-il de caractère national , de préjugés nationaux que chez un Peuple libre. Le François étoit donc sans caractères & sans préjugés propres , comme sans liberté. Il n'aura point à quitter des opinions , mais plutôt à en choisir une. Il ressemble au rocher muet qu'une Divinité vient d'animer. Tout à l'heure ce

nia i swe błędy ; wszystkie charaktery , wszystkie namiętności będą mogły walczyć razem. Z tego zmieszania żywiołów wolnych i ruchu ich swobodnie wspólnego wyniknie prawdziwa Opinia. Niepodległa i zwierzchnicza, będzie tak iak Prawo, dziełem wszystkich. Wszystkich Głos będzie iednakowy: a ieśliby była mniejszo-liczność ktoraby znalazła iaką przewagę, to chyba wyżości Cnot i rozumu.

Proźnie przywodzisz nałogi przyjęte i trudność ich zwyciężenia. Nałogi Narodów tak iak i osób w ten czas się tylko wkorzeniaią kiedy są dobrowolne. Nie ma też przeto charakteru Narodowego ani przesądów Narodowych tylko lud wolny. Francuz więc był bez charakterów i bez przesądów właściwych bo bez wolności. Nieporzucac Opinią ale dac sobie ią raczey potrzeba mu będzie. Podobny do niemey skały ktorą bostwo iakie ożywiło:

n'étoit qu'un écho; maintenant c'est une voix.

Qui, cessez de croire que le Peuple François continue d'être le servile écho des opinions aristocratiques. Les habitudes de l'esclavage se perdent plus facilement que celles de la tyrannie: eh! vous verrez qui des Grands ou du Peuple sera le plus-tôt digne du nom de Citoyen.

Avec quelle facilité les esprits ont accueilli les vérités nouvelles! De toutes les anciennes maximes, celles qui ne sont point encore odieuses, sont du moins suspectes. Des souvenirs amers, une flatteuse perspective ont rendu chères au Peuple les institutions naissantes. Il ne doit qu'au présent un commencement d'existence; tout le passé est, pour ainsi dire, diffamé à ses yeux.

Le moment est venu, où le François en défiance contre toutes les erreurs traditionnelles, voudra examiner quelles idées lui

dopiero echem tylko, teraz już stało się głosem.

Tak jest, przestańcie wierzyć że Lud Francuzki będzie jeszcze posłusznym echem Opinii Arystokratycznych. Łatwiej się tracą nałogi niewolnictwa niż tyranii: O! zobaczymy kto pierwey, Wielcy czyli lud, stanie się godnym imienia Obywatela.

Z jaką łatwością umysł prawdy nowe przyjął! Wszystkie zastarzałe maxymy jeżeli nie są jeszcze obrzydzone, są przynajmniej wpołeyzrzeniu. Gorzkie wspomnienia, podchlebna przyszłość, zapaliły ludu serce do rodzących się ustaw. Początek bytu swojego winien dopiero terażniejszości, cała przeszłość że tak powiem zhańbiona jest w jego oczach.

Przyszła chwila, że Francuz ostrożny przeciw wszystkim błędom spadkowie sobie podanym zechce rozstrząsnąć wyobra-

furent transmises du bien & du mal, de la gloire & de l'infamie. Accoutumés bientôt à puiser nos jugemens dans les rapports de l'intérêt commun, du Patriotisme & de la Loi, sans doute nos mépris & notre estime ne tomberont plus sur les mêmes hommes & sur les mêmes actions. Puisque nous avons brisé les Idoles, nous réformerons le Culte; & puisqu'on va honorer ce qui fut dégradé, nous jugerons s'il ne convient pas de dégrader tout ce qui fut honoré.

Or, de toutes les superstitions sociales, celle du faux honneur, la plus contraire au régime civique, sera la première citée & flétrie au Tribunal du Civisme naissant. Encore quelques instans; le Point d'honneur ne paroîtra plus qu'un préjugé séditieux, le Duel qu'une insurrection; & de même que nous voyons déjà le mépris public punir, comme un voleur public, celui qui fraude la dette de l'impôt, ainsi nous verrons tout bon Citoyen détester & poursui-

zenia ktore mu się dostały, dobrego i zlego, chwały i niesławy. Wkrotce przyzwyczajeni czerpać zdania nasze w stosunkach dobra ogólnego, Patriotyzmu i Prawa, nie tych samych ludzi, nie te same czyny zapewne ściągają naszą wzgardę i szacunek będą. Kiedyśmy bałwany skruszyli, to i cześć odmienimy; i kiedy wielbimy to co było poniżone, zobaczymy czy nieprzytosi poniżyć to wszystko co było wielbione.

Z wszystkich zaś zaboboności społecznych, najprzeciwniejsz aduchowi Obywatelstwa, fałszywy honor, najpierwszy pociągniony i zniesławiony będzie, przed Trybunałem Obywatelstwa wzrastającego. Jeszcze chwil kilka; a punkt honoru będzie tylko przesładem buntowniczym, pojedynk rokofzem; i równie iak już widzimy wzgardę publiczną karzącą iak złodzieia publicznego, tego ktory oszukaie należytość podatkową, równie zobaczymy każdego dobrego Obj-

vre, comme une sorte de Contrebande judiciaire, ces barbares violations des Loix civiles & de la Fraternité sociale.

Vous-même, nous osons le prédire, Nobles, (ou ce qu'on nommoit ainsi) enivrés des préventions féodales, esclaves puillanimes d'une opinion féroce, vous briserez ses chaînes: vous changerez avec les mœurs & la société même. Ces petites passions qui vous irritoient sans cesse, elles naissent dans le désœuvrement, comme les couleuvres dans des eaux stagnantes. Plus dignement occupés des grands intérêts de la Patrie, des rixes pointilleuses n'aigriront plus vos âmes. Plus libres, vous vous estimerez davantage; & celui qui s'estime se croit rarement offensé. Devenus Citoyens, devenus homme, vous abandonnez à un sexe foible cette irascibilité puérile de l'orgueil qui vouloit mourir ou tuer pour un malentendu. Vous imitez ce Peuple aujourd'hui votre égal en droits, & toujours votre supérieur en bon sens; il se livre à sa colère,

watela, nienawidzącego i ścigającego, te Barbarzyńskie gwałcenia Praw Cywilnych i braterstwa społecznego

Wy sami, śmiemy wam to przepowiedzieć wy Szlachta (lub co tak nazywano) upoieni feodalnemi uprzedzeniami, nikczemne niewolniki dzikiej Opinii skruszycie ich łańcuchy: Odmienicie się w odmianie obyczajów i społeczności samej. Te drobne namiętności które was ustawicznie burzyły, rodują się w nieczynności, tak iak zmię w stojących wodach. Zaięci przyzwoiciej znakomitemi Ojczyzny sprawami, obraźliwe niesnaski zakwaszą was nie będą. Wolnieysfi, szacować się więcey będziecie, a ten kto się szacuje rzadko się czuje obrażonym. Stawszy się Obywatelami, stawszy się ludźmi, zostawicie płci słabej tę oprykliwość dziecinną próżności ktorej trzeba było umrzeć lub zabić za najmnieyszym się niezrozumieniem. Będzie wam przykładem ten lud rowny wam dzisiay Prawami, a zawsze wyższy nad was zdro-

mais brusquement & sans projets: il n'a-
journe pas froidement sa vengeance. Sa
brutalité est moins inhumaine que votre
politesse.

Ah! la vie du François sera désormais
trop utile pour qu'il méprise & prodigue sa
vie. Dans vos propres préjugés, un carac-
tère public étoit un titre d'exemption qui
dispensoit de titre l'épée. Eh bien! chaque
Citoyen est maintenant un homme public.

Vous-mêmes, dites-nous, hommes durs
& vains, si jamais, courant au secours d'un
père ou d'un ami, vous vous seriez arrêtés
pour vider une querelle d'amour-propre.
Dites-nous si, le jour même où vous aurez
plaidé la cause de la liberté & de l'humani-
té. le jour où vous aurez veillé pour le
bien public, vous serez bien tentés d'aller
casser la tête à l'un de vos meilleurs Con-
citoyens.

wym rozładkiem; zapala się i on gnie-
wem ale raptownie i bez namysłu; nie-
wyznacza zimną krwią dnia swoiey zem-
ście. Jego grubiaństwo mniej jest nie-
ludzkim niż wafza grzeczność.

O! zaiste życie Francuza zbyt odtąd u-
żytecznym będzie, aby nim mógł pogar-
dzać, aby nim mógł szafować. Podług
wafzych własnych przesądów, charakter
publiczny był tytułem bić się broniącym.
A terazże! każdy Obywatel jest człowie-
kiem publicznym.

Powiedźcie nam sami wy ludzie twar-
dzi i próżni, czybyście śpiesząc na pomoc
Oycu lub przyjacielowi, czybyście się da-
li zatrzymać dla rozprawienia iakiego za-
targu miłości własney. Powiedźcie nam
czybyście bardzo chęć mieli rozlać krew
ktorego z najlepszych wafzych współoby-
watelow, tego dnia naprzykład, kiedy gor-
liwie mówiąc za wolnością i ludzkością,
czuwając około dobra publicznego, dusze
wafze iefzcze pełne tych wrażeń macie.

„ Mais , dit-on , celui qui se bat court
 „ un danger ; il montre du courage. Or ,
 „ les hommes estimeront toujours le cou-
 „ rage. Le Duel sera donc toujours un
 „ moyen de se faire estimer ; il y aura
 „ donc toujours des Duels „ ! Prenez-y
 garde : vous oubliez que les choses ne peu-
 vent plus être estimées que ce qu'elles va-
 lent , & non ce que vous les faisiez valoir.
 Ce prétendu courage , ce mépris du péril
 ne sont point des qualités bonnes en elles-
 mêmes , mais des facultés utiles ou nuisi-
 bles , suivant leur intention ou leur objet.
 Mandrin & le sublime Daffas méprisoient
 tous deux la mort.

Et que fait-il en effet cet homme vil
 qui affecte la bravoure ? Il déguise ses vices
 sous l'apparence d'une qualité : il donne le
 change à l'opinion , qui sans ce masque ver-
 roit à une sa turpitude , & la puniroit. En-
 fin , il ne brave un danger que pour éviter
 un supplice , celui de la malédiction pu-
 blique. Et vous , gens de bien , que faites-

„ Ale ten ktory się biie , mówią nam.
 „ padaie się na niebezpieczeństwo ; pokazu-
 „ ie odwagę. Ludzie zaś zawsze odwa-
 „ gę szacować będą. Poiedynek będzie
 „ więc zawsze sposobem zyskania szacun-
 „ ku ; będą więc zawsze poiedynki. „ Za-
 stanowcie się : zapominacie że już teraz ty-
 le tylko rzeczy szacowane będą ile warte
 szacunku , a nie tyle ile wy go wmawiali-
 ście. Ta przywidziana odwaga , to gardze-
 nie niebezpieczeństwem nie są przymiotami
 same z siebie dobrymi , ale są tylko
 możności pożyteczne lub szkodliwe pod-
 ług ich zamiaru lub użycia. Mandryn i
 wyborny Daffas obydwaj gardzili śmiercią.

I coż w rzeczy samej robi ten nieszczę-
 śliwy człowiek który udaje odwagę ? Ukry-
 wa swoje przywary pod pozorem przymio-
 tu : Oszukaie Opinią ktoraby bez tęg ma-
 ski całą jego widziała i karała obrzydłość.
 Nakoniec , padaie się iedynie na niebezpie-
 czeństwo , aby kary uniknął , kary prze-
 kleństwa publicznego. A wy ludzie pocz-

vous en vous commettant avec lui? Vous aidez son déguisement, vous êtes ses complices.

Ainsi nous en jugerons désormais, nous, Peuple, nous, dispensateurs actuels de l'honneur & du déshonneur, c'est-à-dire de l'opinion sur les personnes: croyez-vous en effet que nous saurons le moindre gré à un mauvais Citoyen de s'être bien battu? & si un tel homme outrage ceux que nous honorons, n'est-ce pas nous qui leur devons réparation & vengeance? Croyez-vous enfin que nous exalterons le spadassin qui aura tué notre défenseur, comme le guerrier qui nous défait d'un ennemi?

N'alléguiez donc plus, pour vous justifier, l'opinion, lorsqu'elle-même est tout près de vous accuser; songez donc que vos Loix l'ont déjà régénérée dans ses racines, dans les ames de tous les Citoyens; songez surtout combien l'organisation nouvelle de la France, sa division & ses subdivisions poli-

ciwi

ciwi co robicie z nim się wdając? Pomagacie ukryciu się iego, staiecie się iego współnikami.

Tak odtąd sądzić o tym będziemy, my lud, my szafarze terażniejszy honoru i nie sławy, to jest Opinii o Osobach; mniemaszże doprawdy że złemu Obywatelowi poczytamy za najmniejszą załugę iż się bił dobrze? a jeśli taki człowiek obrazi tych których my wielbimy, czyż nie do nas należeć będzie odrobienie i zemśczenie ich obrazy? Mniemaszże nakoniec że wyśławiać będziemy Junaka który naszego zabię obróncę iak Rycerza który nas pozbawi nieprzyjaciela?

Nieprzytaczay więc dla usprawiedliwienia się Opinii, która co tylko ma cię oskarżyć; pomyśl że wasze prawa iuz się odnowiły w iey nasieniach, w duszach wszystkich Obywatelow; pomyśl nadewszystko ile nowy układ Francyi, iey podział, i rozcząstkowania polityczne daią ci prze-

tiques vous donnent des instrumens admirables pour diffëminer à l'infini, & rendre populaires les plus hautes vérités de l'harmonie sociale! Ces divers Corps administratifs, ces Assemblées graduelles & intermédiaires, qui descendent & remontent sans cesse du Gouvernement aux gouvernés, ce mécanisme salulaire, portera, conduira incessamment l'instruction & les lumieres vers les classes les plus privées du bienfait de l'éducation; c'est ainsi qu'un canal fait descendre les eaux, d'écluse en écluse, du haut de la montagne dans les vallons les plus enfoncés.

Eh! que sera-ce enfin lorsque l'opinion aura éprouvé l'active influence des discours & des écrits du Philosophe! Déjà il recherche, dénonce & fletrit de sa plume inexorable, toutes ces habitudes nationales, reste d'un régime inégal & absolu, qui contrasteroient avec l'égalité & la liberté, & qui, énervant par les mœurs la force des

dziwnych sposobow rozszaniania powfzechnie i wpoienia popularnie naywyższych prawd iedności społeczney! Te wielorakie ciała Administralne; te zgromadzenia stopniowe i pośrednicze ktore wychodzą i wracają się bez przerwy od rządu do rządzonych; ten układ sprężyn zbawienny, nieść, prowadzić będzie nieprzeftannie naukę i światła do ludzi choć naywięcey od dobrodziefstwa edukacyi odsunionych; tak restropny obrot zrzodziła, z wyłokiey gory z upustu na upust, puszczzonego, posyła do broczynne wody na ukryte naygłębiey doliny.

Coż to dopiero kiedy mowień i pism Filozofa da się poczuć dzielne wpływanie w Opinią! Już on wysłedza, donosi i piętno hańby kładzie swym nieubłagany piorem, na wszystkie nałogi Narodowe reszty urzędzenia nierownego i arbitralnego, ktoreby się z równością i wolnością niezgodziły i ktore, obyczaiami

Loix, nous priveroit d'une moitié de la restauration. Rien ne lui échappera, ni vos manières serviles, ni vos façons de parler gothiques & féodales, ni vos étiquettes ridicules & viles, ni sur-tout cet usage de porter sans cesse une épée pour parure; usage Sicambre ou Sarmate, reste de nos guerres civiles. Usage profondément corrompueur! Il sèche dans son germe toute opinion publique, en faisant taire la libre censure de l'homme de bien, seul & véritable frein des fourbes & des scélérats. Il fait que nous n'osons dans nos entretiens ni louer ni blâmer: c'est lui qui nous force tous de paroître pusillanimes, hypocrites ou muets, sous peine d'être assassinés; il tyrannise la pensée, étouffe les vérités, & met à la liberté de la parole, mêmes entraves qu'une Police odieuse avoit mis à la liberté de la Presse.

wyniszczając Praw siłę, połowy odnowienia się naszego dościsby nam nie dopuściły. Nic się przed nim nie uchroni, ani wasze obyczajności niewolnicze, ani wasze sposoby mówienia Gotyckie i Feodalne, ani wasze obrządki śmieszne i nikczemne, ani nadewszystko ten zwyczaj noszenia zawsze broni za ozdobę; zwyczaj Sykambrow lub Sarmatow. reszta naszych woien domowych. Zwyczaj z gruntu szkodliwy! niszczy bowiem w samym nasieniu wszelką Opinią publiczną tamując w ustach człowieka poczciwego wolność naganienia, iedyny i prawdziwy hamulec na łotrow i przechercow. On sprawia że wposiedzeniach naszych ani chwalić ani ganić nieśmiemy: On tonas przymusza wszystkich albo pokazywać się małodusznymi, hipokrytami lub niememi; albo podlegać zabiciu; gwałt robi myśli, tłumi prawdy, i wolności mówienia w podobne ima karby, w iakich obrzydliwa policya trzymała wolność druku.

Oui, ce que la raison vous conseille, la voix publique bientôt vous le commandera impérieusement. Le Peuple aura connu de bonnes Loix, il aura lu de bons livres, & les voyant d'accord, il sera persuadé, & n'accordera plus que du mépris à ceux qui manqueront de respect à ces objets de sa profonde vénération.

Car enfin rien ne résiste à la coalition du Législateur & du Philosophe. Il n'est plus pour l'esprit humain de maladies désespérées. Une Constitution libre est la *Panacée* des Nations. Eh! puisque l'homme est perfectible, pourquoi seroit-il incorrigible? Une révolution morale se prépare, aussi complète, aussi rapide que la révolution politique. Tous les préjugés François, le Point d'honneur même, vont s'évanouir. Car nulle puissance arbitraire ne subsistera désormais.

Mais tandis que des Loix & des livres réformeront graduellement l'opinion & les

Tak jest, w krotce to co rozum wam doradza, głos publiczny całowładnie nakazywać wam będzie. Lud nabędzie znaomości Praw dobrych, przeczyta dobre Książki, a widząc je zgodne z sobą, przyjmie przekonanie, i wzgardę tylko zostawi dla tych którzy chybić będą ufzania tym głębokiej czci iego celom.

Nic bowiem oprzeć się niezdolą znowie Prawodawcy z Filozofem. Niemalż już dla umysłu ludzkiego chorob nieuleczonych Konstytucya wolna jest *Uniuersalnym lekarstwem* Narodow. O zaiste, kiedy człowiek doskonałym byż może, czemużby poprawionym byż niemógł? Rewolucya moralna się zbliża, tak zupełna, tak raptowna iak rewolucya polityczna. Wszystkie przesady Francuzkie, i punkt honoru fałszywy znikną. Bo odtąd nie będzie żadney Arbitralney przemocy.

Ale kiedy Prawa i książki przerabiac będą stopniowie Opinią i obyczaiem, jest

mœurs, il est une puissance capable de les transformer en un instant; c'est la leçon des grands exemples & l'impulsion des grands caractères.

Les Nations sortent de l'enfance, & leur éducation va commencer; mais ses progrès seront moins lents, si nous savons, comme on le fait dans l'éducation des hommes, ébranler les ames, avertir & frapper les esprits par des objets sensibles, par des scènes éclatantes qui mettent en action les préceptes salutaires. Car les grands exemples régénèrent la morale publique, comme les grandes découvertes renouvellent une science.

Long-temps l'ignorance des hommes prit pour phénomènes des effets naturels: c'est ainsi que notre inattention prenoit les vérités pour autant de paradoxes. Mais l'attention du François éveillée en sursaut dans cette révolution, ne se laissera plus assoupir. Sa légèreté même, qui n'étoit souvent

iedna moc która ich wmgnieniu oka prze-
robić zdoła; to jest nauka wielkich przy-
kładów i podnieta wielkich charakterów.

Narody wychodzą z dzieciństwa, i ich edukacja ma się rozpocząć; ale ta mniej leniwo postępować będzie, gdy potrafiemy tak iak się w edukacji Osob dzieie, wzruszać dusze, przygotować umysły, czynić im wrażenia przedmiotami pod zmysły podpadającymi, widokami znakomitemi które są skutecznym głosem nauk zbawiennych. Bo wielkie przykłady odradzają moralność publiczną, tak iak wielkie wynalazki odnawiają sztukę.

Długo niewiadomość ludzka braa i przypadki naturalne za cuda: tak iak nasza niebacznosc paradoxami prawdy mniemała. Ale oducona do razu w terazniejszey rewolucyi bacznosc Francuza nieda się więcey uspić. Letkosc iego nawet, która częstokroć była tylko niecierpliwosc:

que l'impatience du mal & le sentiment d'un état meilleur, sa légèreté fecondera tous les changemens; la souple mobilité de son esprit facilite elle-même sa résipiscence universelle. Pourquoi craindriez-vous de donner à votre conduite la recommandation de la nouveauté? Un procédé rare, une action frappante & inouïe n'exciteront aujourd'hui qu'une surprise favorable. Le François a pris depuis quelques mois l'heureuse habitude d'approuver ce qui l'étonne.

Hâtez-vous donc; profitez de cet instant où la lumière, long-temps interceptée & concentrée, se répand de toutes parts & agit en tout sens comme par explosion.

Il est pour tous les préjugés un âge critique, une époque de décadence, où il ne faut plus pour les détruire que les braver. Pour suivez-les donc dans leur dérouté; ne leur laissez point reprendre haleine; accablez-les de leur défaveur commune. Le

scią na złe, i przeczuwaniem stanu lepszego, letkość jego sama, mowię, pomoże do wszystkich odmian; giętka rzutność umysłu jego ułatwia mu sama ogólny zbłądów powrot. Za coź miałbyś się obawiać dać temu postępowaniu zaletę nowości? Już dziś obeyscie się niepospolite, czyniaki znakomity i niesłychany niesprawia tylko zadziwienie przychylne. Od kilku miesięcy Francuz nazwyczaj się szczęśliwie potwierdzać to co go zadziwia.

Spieszcie się więc, korzystajcie z tej chwili w ktorej światło długo przeymowane i ścieśnione, ze wszystkich stron się rozchodzi, i iakby wybuchnieniem, w różnych sposobach skutkuje.

Jest na wszystkie przesady wiek fatalny, pora upadku, gdzie dosyć jest mieć ich za nic, aby ich zniszczyć. Scigajcie ich więc w ich rozproszenie, nie dajcie im odechnąć; pogńećcie ich ogólnym donich wstrętem. Do zniszczenia samego punktu ho-

Point d'honneur même n'attend pour tomber qu'un petit nombre d'hommes courageux.

Qu'est-ce que le courage ? le mépris d'un danger nécessaire ? Or quel danger courez-vous ici ? d'exciter un moment la rumeur des fots & des pervers. Danger inévitable pour qui veut montrer aux hommes une sagesse & de sublimes vertus ! Méprisez-le donc ce peril nécessaire , & vous aurez montré un vrai courage.

Mais il est un moyen de mieux apprécier ce péril. Que cherche-t-on en se battant ? l'estime d'autrui. Que craint-on en refusant de se battre ? le mépris d'autrui. Eh bien ! voulez-vous la preuve que cette ambition & cette crainte sont également insensées ? Rentrez dans votre cœur ; consultez vous ; demandez-vous à vous même si c'est par de tels motifs que vous distribuez votre estime & votre mépris. Lorsqu'il faudra élire un Représentant , un Magistrat , un homme

noru tylko małej liczby ludzi odważnych potrzeba.

Co to jest odwaga ? pogarda niebezpieczeństwa koniecznego ? tu zaś iakież jest dla nas niebezpieczeństwo ? wzbudzić na moment mrużenia głupców i przewrotnych. Niebezpieczeństwo to jest niechybne dla tego kto chce ludziom pokazać wyfoką mądrość i znakomite cnoty ! pogardzaj więc tym niebezpieczeństwem koniecznym , a pokaziesz prawdziwą odwagę.

Ale jest ieszcze sposób ocenić lepiej to niebezpieczeństwo. Czego się szuka bijąc się ? szacunku drugich. Czego się boi bić się nie chcąc ? pogardy drugich. Chceszże więc dowodow że to żądanie i ta boiaźń rownie są nierozładne ? wnidź w twe serce , radź się siebie samego : spytaj się siebie czyli to z takich pobudek udzielasz twego szacunku i pogardy. Kiedy potrzeba będzie wybrać Représentanta , Sędzię , Człowieka publicznego , komu dasz twą kreskę ? temu

public, à qui donnerez-vous votre voix ? A celui dont les actions démentent tous les principes, ou à celui qui agit comme il raisonne ? A celui qui pense assez mal des hommes pour capter leurs suffrages par une complaisance meurtrière, ou à celui qui compte assez sur votre bon sens pour être sage & humain, contre tout usage ? A celui qui se courbe devant la sottise vulgaire, ou à celui qui se roidit contre la déraison publique ? Vous ne balancerez pas sans doute ; car vous êtes juste & bon. Vous penserez que ce prétendu *respect humain*, qui n'ose se refuser à une barbarie usitée, est cette même fausse honte qui dans les assemblées, dans les emplois, craindrait d'attaquer les abus en crédit. Vous vous déclarerez donc pour l'intrépide adversaire du préjugé du Point d'honneur. Vous vous faisez donc sur l'estime & le mépris une dangereuse illusion. Car, si c'est ainsi que vous jugeriez des autres, pourquoi vous-même n'en feriez vous pas ainsi jugé ?

ktorego postępkę przeciwną są prawdom, czy temu który tak czyni iak rozumie ? Temu który dość źle o ludziach sądzi iż dla ujęcia sobie ich krefek zwyczajowi zboyniczemu da się powodować, czy temu który dość ufa wazemu zdrowemu rozsądkowi iż wbrew zwyczajowi, śmie być roztroptym i ludzkim ? temu który ulega głupstwu pospolitemu, czy temu który się przeciw niemu hartuje ? Wtym zapewne chwiać się nie będziez, bo jesteś sprawiedliwym i dobrym. Przekonałz się, że ten przywidziany *respect dla ludzi* który nie śmie się odmówić dzikości w zwyczaj obroconey, jest ten sam *wstyd falszywy* który w zgromadzeniach, w urzędowaniach publicznych bałby się powstać przeciw upoważnionym złozytom. Nakłoniłz się więc za nieultrafzonym przeciwnikiem, przesądu punktu honoru. Myliłes się niebezpiecznie w szacunku i w pogardzie. Bo jeżeli to tak sądziłbyś o drugich, czemu byś sam tak sądzonym być nie miał.

Osez donc ; déliez , heurtez l'opinion.
Etonnez les hommes pour les instruire.
Osez seulement ; votre vertu est sûr de
l'impunité.

Oui fans doute , le jour approche où un
homme éprouvé , un Citoyen recommanda-
ble pourra , en dépit de vos révoltans ufages,
repouffer une offense par le mépris ou par
la Loi , & s'honorer , s'illustrer même par
le refus de se battre.

Que répondra le Peuple à celui qui lui
dira : “ Il n'appartient plus qu'à vous de
„ former l'opinion comme de faire la Loi ?
„ Je ne reconnois donc que vous pour Juge.
„ Peuple Législateur ! a qui méprise la Loi,
„ prostituerez vous la gloire ? Prodiguerez-
„ vous la honte à qui respecte la Loi ?

„ Cet honneur , ce faux honneur , au nom
„ duquel on prétend me flétrir , Peuple , il
nie

Ośmiel się więc . powstań , ztrząśnij y opi-
nią . Zadziew ludzi aby ich nauczyć . Ośmiel
się tylko ; a twa cnota uydzie pewnie bez-
karnie.

Tak iest zapewne , zbliża się czas że Czło-
wiek znany , Obywatel szacowny będzie
mógł , pomimo waznych przerażających
zwyczajow , odeprzeć urazę pogardą lub
prawem , i szczyścić się , wławić się nawet
odmowieniem pojedynku.

Coby Narod odpowiedział temu któryby
rzekł do niego : “ Odtąd do was tyl-
„ ko należy składać opinią , tak iak stano-
„ wić Prawo . Nie uznaię więc tylko cie-
„ bie za Sędziego . Narodzie prowadź
„ wczy ! będzieszzże poniewierał chwałę
„ dla tego który pogardza Prawem ? będzieszz-
„ że szafował hańbę dla tego który szanuje
„ Prawo ?

“ Ten honor , ten fałszywy honor w imie
„ ktorego chcą mnie zplamić , Narodzie ,

„ n'est point votre ouvrage. C'est un sen-
 „ timent factice , & sur-tout injurieux
 „ pour vous , dont l'Aristocratie s'arrogeoit
 „ exclusivement le privilège : c'étoit une
 „ sorte de décoration morale qui sembloit
 „ dans l'opinion distinguer l'ame d'un Noble
 „ de celle d'un Vilain. Le courage de l'*hon-*
 „ *neur* consistoit à ne point souffrir le re-
 „ proche de ses lâchetés , ni le démenti de
 „ ses mensonges. L'*honneur* , donnoit une
 „ dispense perpétuelle de toutes les vertus ,
 „ une indulgence plénière pour tous les
 „ vices. L'*honneur* étoit le prétexte insolent
 „ des immunités , des exception , des pré-
 „ férences politiques , & de toutes les iné-
 „ galités légales. Rougir du travail , se
 „ glorifier d'une paresse mandiante , c'étoit
 „ la Loi de l'*honneur*. Peuple , c'est au nom
 „ de l'*honneur* qu'une parcelle de la Nation
 „ se prétendoit née pour vous commander
 „ à la guerre , & vous gouverner dans la
 „ paix. A l'ombre de cet humiliant *hon-*
 „ *neur* , cette poignée d'insensés se divini-

„ nie jest twym dziełem. Jest on uczu-
 „ ciem żfalszowanym , a nadewszystko o-
 „ belżywym dla ciebie , ktorego Arysto-
 „ kracya opanowała była szczególnie dla
 „ siebie przywilej. Było to nakłztałt oz-
 „ doby moralney ktora zdawała się rozro-
 „ zniać w opinii dusze szachcica od duszy
 „ prostaka. Odwaga *honoru* zadadzała się na
 „ tym aby nie cierpieć wyrzutu swoich
 „ podłości , ani zadania fałszu swym kłam-
 „ stwom. *Honor* dawał wieczną dyspensę
 „ od cnot wszelkich , odpust zupełny na
 „ wszystkie zbrodnie. *Honor* był zuchwa-
 „ łym pozorem do wszelkich wyszczegol-
 „ nień , uwolnień od ciężarów , swobod poli-
 „ tycznych , i wszelkich nierówności Pra-
 „ wnych. Włtydzić się pracy , pyznić się
 „ zproźniactwa żebrackiego , było prawem
 „ *honoru*. Narodzie , w imie to *honoru* czę-
 „ steczka iedna Narodu przyznawała sobie
 „ bydź zrodzoną aby ci rozkazywać pod-
 „ czas Woyny , rządzić tobą w pokoju ;
 „ pod cieniem tego upokarzającego *honoru*

„ foit parmi les semblables . . . un homme
 „ rougissoit de manger auprès d'un homme..

„ Enfin , Peuple , ce qu'on appelloit n'a-
 „ guere l'honneur François , vous le nomme-
 „ rez bientôt l'opprobre François. Banni
 „ de vos ames par des sentimens plus vrais
 „ & plus généreux , vous l'exilerez même
 „ de votre langage ; vous le flétrirez avec
 „ toutes ces formules d'une fausse politesse,
 „ ces mots créés par les dédains & l'igno-
 „ rance d'une Caste oppressive , ce jargon
 „ des Coteries aristocratiques , cet idiome
 „ de la vanité & de la tyrannie , qui per-
 „ pétueroit dans votre langue d'indigne re-
 „ proche d'une longue dégradation.

„ Les Romains devenus esclaves , aime-
 „ rent à conserver les noms de Sénat , de
 „ Consuls , de Tribuns , vains simulacres
 „ de leur liberté passée. Mais les François

„ ta szczypta szaleńców ubóstwiała się w
 „ pośród sobie podobnych. Człowiek wsty-
 „ dził się iść obok Człowieka..

„ Nakoniec , Narodzie , to co zwano do-
 „ piero honor *Francuski* , w krotce zwać
 „ będziez *hańbą Francuską*. Wygnany z serc
 „ waszych uczuciami prawdziwemi i wspa-
 „ niałzemi , wyrzucicie go nawet z ięzy-
 „ ka waszego ; naznaczycie go piętnem
 „ zelżywości i te wszystkie przepisy fał-
 „ szywey grzeczności , te słowa ktore na-
 „ puszyłość i ciemnota przewodzący klas-
 „ sy wymyśliły , tę szczebićliwość społe-
 „ czeństw Arystokratycznych , ten sposób
 „ mówienia próżności i tyranii ktoreby u-
 „ wieczniła w ięzyku waszym kałący wy-
 „ rzut długiego upodlenia.

„ Rzymianie stawszy się już niewolni-
 „ kami , lubili ieszcze zachowywać imio-
 „ na Senatu , Konsulow , Trybunow , pro-
 „ źne wyobrażenia ich zgubioney wolno-

„ devenus libres , effaceront tous les vestiges de leur antique servitude. „

Non , il n'est pas possible que ce Peuple soit désormais assez aveugle pour protéger contre l'autorité de la Loi , de la raison & de la vertu , un préjugé si nuisible à ses intérêts présens. Tous les suffrages , tous les respects récompenseront un si salutaire exemple.

Mais qui osera le donner ? Qui osera le premier dédaigner avec gloire la routine sanguinaire du *Point d'honneur* ? N'entendons nous pas de toutes parts ces mots : — Le préjugé subsiste ; le préjugé régné encore ? — Il régnoit aussi , ce Despotisme que vous avez renversé ! Elle régnoit cette hydre aristocratique dont vous abbattez encore les dernières têtes ! Il régnoit aussi ce préjugé qui flétrissoit des générations pour le crime d'un seul , qui avoit rendu l'infamie héréditaire pour le Peuple , comme la gloire

„ sci. Ale Francuzi zostawszy wolnemi „ zagładzą wszystkie szlady , starodawne „ go ich niewolnictwa. „

Nie ; byź nie może aby Narod mógł być ślepym , by mógł wspierać przeciw powadze Prawa , rozumu i cnoty , przesąd tak szkodliwy terazniejszemu jego *dobru*. Wszystkie głosy , wszystkie uwielbienia wywdzięczać się będą za tak zbawienny przykład.

Ale ktoż go dać ośmieli się ? kto się pierwszy ośmieli wzgardzić chwalebnie krwaną ścieżkę *punktu honoru* ? czy nie slyszemyż ze wszystkich stron tych słow odgłosu : .. jest przesąd , jeszcze przesąd panuje ! Panował także ten despotyzm któryście obalili ! panowała ta Hidra Arystokratyczna ktorey ostatnie łby jeszcze ucinacie ! panował także ten przesąd który kaził późne pokolenia za zbrodnią jednego , który robił dziedziczną dla ludu niesławę , tak iak chwala była dla wielkich. Panował

l'étoit pour les Grands. Il régnoit ! Un instant l'a vu disparaître. Quoi ! le préjugé d'une classe malheureuse, dont l'oppression perpétuoit l'ignorance, ne peut tenir contre un seul mouvement de la raison publique ! Et le préjugé des classes éclairées, le Point d'honneur résisteroit plus long-temps !

Mais quoi ! déjà même il tombe avec l'ab. sarde hiérarchie des rangs & des distinctions. Du moment que toutes les conditions ont croisé leurs épées, que tous peuvent se battre avec tous, & qu'il n'y a que le lâche qui déroge, les Duels se multiplient ; & déjà par ses excès universels, le Point d'honneur s'avilit & se rend de jour en jour plus odieux.

Il est donc attendu par la Nation même, demandé par la nature des choses, cet exemple vertueux du refus d'un combat singulier ; mais peut-être il faudroit que celui qui le donnera, fût environné d'un caractère si imposant, qu'il fît d'abord hésiter

il zniknął w mgnieniu oka. Jak to ! przesąd rzędu nieszczęśliwych ludzi którego pogńębienie uwieczniało ciemnotę, ani się na chwilę nie oparł iednemu błysnieniu rozumu publicznego ! a przesąd rządow oświeconych, punkt honoru miałby się dłużej opierać.

Ale coż ! iuż nawet upada z tą dziwną Hierarchią rang i stanow. Skoro wszystkie stany wzięły broń w rękę, skoro wszyscy bić się z sobą mogą i tylko podły się odpisuje, pojedynki się rozmnażają ; i iuż powszechnym miary przebraniem, punkt honoru się upodla i codzień się robi nienawistniejszym.

Oczekuje więc sam Narod ; wzywa natura rzeczy, tego cnotliwego przykładu odmowienia pojedynku ; ale potrzebaby może aby ten kto go da pierwszy, był zaszczycony charakterem tak poważnym iżby mógł zażanowić zbyt porywczy sąd zawiści lub

le jugement trop prompt de l'envie, ou d'une habituelle frivolité; que le premier mouvement qu'il doit produire, fût déjà un mouvement de respect.

Or, s'il est un tel caractère, c'est sans doute celui du Représentant de la Nation. En lui réside la volonté générale, l'intérêt commun & la raison du siècle. Il a fait la Loi, il en connoît l'esprit & la fin: ses actions doivent en être le v vant commentaire. Comme il en a vu l'origine, il doit devancer sa lointaine influence. C'est à lui sur-tout de se déclarer les héros du bon sens, & le précurseur de la perfectibilité sociale.

Et cependant ce sont les Représentans de la Nation eux-mêmes qui n'ont cessé de donner les exemples contraires. Sans cesse ils se provoquent, ils se défient, ils se commettent au dehors, ils s'égorgent entr'eux. Incroyable délire! En voyant deux Députés aux mains, ne semble-t-il pas

nikczemney nawykłości, aby pierwsze poruszenie które sprawi, było już poruszeniem uznanowania.

Jeżeli zaś jest takowy charakter, to zapewne Rezydentanta Narodu. W nim się mieści wola powszechna, interes ogółby i światło wieku naszego. Ustanowił Prawo zna jego ducha i zamiar: postęпки jego bydz powinny żywym jego tłumaczeniem. Jako jego początek widział, tak oddalone jego wpływanie uprzedzić powinien. Jemu to nadewszystko przystoi obrać się Bohatyrem zdrowego rozsądku, i poprzednikiem doskonałości współczesnej.

A iednakże to Rezydentanci sami Narodu którzy nie poprzestali przeciwnych dawać przykładów. Wyzywają się, napaftują, zarzynają się między sobą. Niepojęte szaleństwo! widząc dwóch Rezydentantów bijących się, nie zdaież się widzieć dwie Prowincye potyczkę sobie wydające?

voir deux Villes se livrer bataille ? Un Duel semblable est comme une guerre civile.

Sages Coopérateurs de la Constitution Françoisse, cessez de vous glorifier, ou cessez de détruire un bel ouvrage par de mauvaises actions. Non, des mains teintes de sang ne sont point digne de construire l'édifice social. Retirez-vous, homicides. La Loi, instrument de paix, seroit mal promulguée par des meurtriers, par des perturbateurs scandaleux.

Mais plutôt, hommes généreux, réparez vos torts. Ce n'est pas assez des exemples. Souvenez-vous que la raison publique est, comme la liberté, un fruit de la Législation. L'opinion n'attend, pour s'amender, que votre signal, qu'un Décret qui profcrive & réprime les Duels.

Considérez que les fausses Loix du Despotisme n'existe plus. La présence des vrais Législateurs a fait rentrer dans le néant

poiedynek tego gatunku jest iak woyna domowa.

O rostopni działacze Konstytucyi Françoisckiey, przestańcie się szczyścić, albo przestańcie pluć piękne dzieło złemi postępkami. Nie, ręce krwią zbroczone nie są godne budować gmach współczyny. Idźcie precz ludzio-boycy ! Zleby zalecali Prawo narzędzie pokoju, zaboycy, burzyciele gorzący.

Albo raczej, wspaniali ludzie, odrobcie wazne winy. Niedofyc na przykładach. Pomniycie że rozum publiczny jest tak iak wolność, owocem prawodawstwa. Opinia czeka tylko, dla poprawienia się hasła waznego, wyroku ktoryby zakazał i skarcił poiedynki.

Uważcie że iuż nie masz fałszywych Praw Despotyzmu. Przytomność prawdziwych prawodawców pograżyła w przepaści

cés Ordonnances assez insensées pour punir de mort un délit qui n'est commis que par l'homme qui méprise la mort, & sur-tout ce Tribunal, dont la forme arbitraire, contradictoire & impolitique, légitimoit le Point d'honneur, en punissant la vengeance personnelle; institution odieuse, qui, ne nommant des arbitres que pour l'honneur d'une seule classe de François, supposoit, déclaroit ainsi que les autres en étoient privées, l'insulte enfin la plus atroce qu'une Nation libre ait jamais reçue d'un Despoté.

Il n'est donc plus aucun frein qui puisse réprimer la fureur des Duels. Le Duel viole en général l'esprit de vos Loix; mais il est trop vrai qu'aux yeux du vulgaire le Duel n'enfreint directement aucune Loi: il ne semble encore qu'une faute morale & privée. C'est au Législateur d'en faire un délit public & légal. Il faut donc remplacer des Loix folles & plus que jamais impuissantes; il le faut, ou l'Assemblée Na-

te nierostropne ukazy karzące śmiercią występki ktorego nie popełnia tylko Człowiek co śmiercią pogardza; i nadewszystko ten Trybunał ktorego tok Arbitralny, sam w sobie przeciwny, upoważniał punkt honoru, karząc zemstę obojętną; Ustawa obrzydliwa, która, wyznaczając Sędziów dla honoru jednego tylko rządu Francuzów, pozwalała myśleć, głosiła tym sposobem, że innym był zaprzeczony; obelga nakoniec najokrutniejsza jaką kiedy Narod mógł odebrać od Despoty.

Niebyło więc dotąd żadnego hamulca mogącego wstrzymać wściekłość pojedynków. Pojedynek gwałci w ogólności ducha Praw waszych, ale, aż nadto jest prawdą, że w oczach gminu, pojedynek nie łamie wyraźnie żadnego Prawa: niezdaje się dotąd tylko błędem moralnym i szczególnym. Do prawodawcy należy zrobić go przestępstwem publicznym i bezprawym. Należy więc odmienić Prawa znikome i naybardziej w

tionale auroit tacitement autorisé ce désordre public.

Donnez-nous donc, Représentant de la Nation Française, une Loi qui attaque le Duel dans son principe & dans ses effets, qui flétrisse non seulement l'agresseur, l'auteur de la première injure, mais aussi qui prévienne & réprime par une égale infamie le reproche ou l'injure nouvelle que des fauteurs du préjugé voudroient faire à l'offensé qui aura invoqué la Loi. (1)

(1) L'Abbé de Saint-Pierre propoisoit de mettre le délinquant en curatelle, & de l'enfermer dans la prison des fous

M. Beccaria veut aussi qu'on punisse ce délit par la flétrissure.

L'exemple de L'Empereur Joseph II. est singulier. Un jeune homme qu'il estimoit avoit reçu un soufflet; il voulait se battre L'Empereur s'y opposa; il fit venir le Bourreau, & ordonna que l'offenseur recevroit à l'instant un soufflet de sa main.

Il faut donc réprimer les Duels par la crainte de l'infamie. Mais il faudroit que cette infamie

tym

tym przypadku bezsilne; należy, albo zgromadzenie Narodowe utwierdziłoby w ciichości ten nieład publiczny.

Daycie więc nam Rezydentanci Narodu Francuskiego, Prawo gromiące pojedynek w jego początku i skutkach, ktoreby hanbiło nie tylko napastnika, sprawcę pierwszej obelgi, ale także ktoreby uprzędzalo i odpierało hańbą stronniokow przesądu, chcących lżyć na nowo urażonego, ktoryby wzywał Prawa. (c)

(c) L'Abbé de Saint-Pierre radził wziąć występnego w kuratelę, i zamknąć go pomiędzy izalonemi.

Pan Beccaria chce także aby to przestępstwo karano cechą nielawy.

Przykład Cesarza Jozefa II. jest osobliwy. Młody ieden człowiek, ktorego on izacował odebrał policzek; chciał się bić. Cesarz mu nie pozwolił; kazawszy zawołać kata rozkazał aby napastnikowi w tym momencie dał publicznie policzek.

Należy więc odpierać pojedynki boiaźnią infamii, ale potrzebaby aby takowa infamia

K

Vous nous la devez cette Loi; & à l'instant même, l'ordre civil, la paix publique, la liberté même la commande. Oui, la liberté! Car non seulement la Loi ne réprime ni l'orgueil agresseur, ni l'orgueil vindicatif; mais sur-tout elle ne donne point au Citoyen une protection suffisante contre le préjugé; il faut l'avouer. l'homme léger qui n'aura saisi ni prévu les progrès de l'opinion, se croira long temps obligé à

mie fût puissée dans les rapports du nouvel ordre social. La maniere dont l'estime & la méfeste publique veut se produire, ne fera plus la même. Qu'arrivoit-il autrefois à un homme déshonoré? S'il ne tenoit à aucun Corps, il en étoit quitte pour n'être, comme on disoit, reçu nulle part, pour n'être salué de personne; car la considération se monroit par l'admission dans les sociétés distinguées. Ainsi se manifestoit l'opinion; forme aussi arbitraire qu'insuffisante. Mais aujourd'hui en quoi consistera la bonne opinion, l'honneur & la réputation? A mériter les suffrages des Assemblées, à être élu aux fonctions publiques, à être écouté même dans les discussions patriotiques. Le déshonneur vous séparera, non de quelques Coteries, mais de la Société, de la Cité entiere.

Winniście nam takowe Prawo; i w tym zaraz momencie wołaiaż o niego, porządek wewnętrzny, spokojność publiczna, wolność sama. Tak jest, wolność! bo nietylko nie odpiera Prawo ani dumy napastniczey, ani dumy mściwey, ale nadewszystko nie jest tarczą Obywatelowi naprzeciw przesądowi; przyznać potrzeba, że człowiek płochy który ani poymie, ani przewidzi wzrostu opinii, długo będzie rozumieć

czerpana była w słoŃfunkach nowego społecznego układu. Sposob którym szacunek lub niezacunek publiczny okazywał się, iuż ten sam być nie może. Jakiż był los przedtym człowieka dyshonorowanego? Jeżeli nie należał do iakiego zgromadzenia, kończyło się na tym, że nigdzie nie bywał przyjmowanym (podług sposobu mowienia na ten czas) że mu się nikt nie ukłonił; bo poważanie okazywało się przypuszczeniem do dystyngwowanych społeczeństw.

tirer raison d'une injure. Il se battra malgré lui; il tuera à son honneur défendant, & il faudra qu'il rentre dans son indépendance naturelle, parce que vous n'avez point assuré sa liberté. Car un tel préjugé n'est en effet que le despotisme de tous contre un: c'est une violation de la propriété personnelle, le premier & le plus sacré de nos droits.

On voit combien l'opinion agira plus sûrement & plus puissamment. C'est dans cette idée que je puiserois celle de la peine qu'il faut infliger au Duelliste. Je le déclarerois inéligible pour la vie, ou pour un tems déterminé, suivant les circonstances plus ou moins aggravantes de son délit. Il en est tel qui mériteroit d'être puni par la suspension ou la perte de l'exercice des droits de Citoyen actif.

Ce n'est pas tout. L'institution des Milices Nationales, le plus solide appui de la liberté & de la paix publique, deviendroit aussi nuisible qu'elle doit être salutaire, si le préjugé du Point d'honneur se propageoit dans ces Corps au même point que dans la Société. La dépopulation, l'indiscipline, tous les troubles, tous les maux suivroient cet abus. Je tirerois donc de cette institution même la peine légale

się obowiązany mścić się za urazę. Bić się będzie mimo siebie; zabije mniemając bronić swoy honor, i potrzeba mu będzie wrocić się do swey naturalney niepodległości, boście mu iego nie zabezpieczyli wolności. Takowy bowiem przesąd jest w rzeczy samey despotyzmem wszystkich przeciw jednemu; jest zgwałceniem własności osobistej, nayswiętszego i nayswieższego z wszystkich Praw narznych.

Ten sposob obawiania się opinii był i arbitralny i niedostateczny; bo opinia podług wywiezionych w tym piśmie prawideł, nie posiada kilku ale społeczności, ale Narodu, to jest większo - liczności realney być powinna wyrazem. Dziś więc dobra opinia, honor i reputacya na tym zasadać się będzie, aby założyć na większość za sobą w zgromadzeniach, być wybieranym do urzędowań publicznych, być słuchanym w rozstrząszeniach patryotycznych. Ztądby więc czerpał kare na poiedynkujących: Niemożność być obranym do

Ainsi donc sans la Loi que nous demandons, Représentans de la France, vous auriez en vain déclaré que les hommes demeurent libres dans la Société. Non, ce n'est pas ici un Décret que vous puissiez remettre. Les pétitions de la paix publique & de la liberté individuelle ne s'ajournent point. Vous taire sur un tel préjugé, ce

contre les Duels; & je voudrais que le Duel, liste, outre les autres peines civiles constitutionnelles, encourût le deshonneur d'une exclusion absolue des armées patriotiques.

C'est dans un esprit semblable qu'on pourroit modifier toutes leurs Loix réprimantes. Il faut que tous les moyens qui agissent sur la morale publique sortent de la nature des choses, s'approprient à la reconstruction du système social. Ainsi vous ralliez les devoirs aux droits. Ainsi les Loix coercitives seroient en conséquence des Loix protectrices. Ainsi les châtimens mêmes seroient amer & respecter la Constitution, puisqu'ils nous rappelleroient les bienfaits en nous les ôtant. Ainsi les Loix seroient défendues par l'opinion comme l'opinion seroit dirigée par les Loix; & leur force particulière s'augmenteroit de leur action respective & simultanée.

Tak więc nie dając nam Prawa ktorego żądamy Reprezentanci Francyi na prożno stanowiliście, aby ludzie zostali wolnemi w społeczności. Nie ten to jest wyrok ktorybyście odkładać mogli. Potrzeby istotne pokoju publicznego i wolności osobistej odroczać się niemogą. Gdybyście zamilkli o tym przesądzie byłoby go uprawnić; a ie-

niczego całe życie lub przez czas jaki, w miarę okoliczności przestępstwu towarzyszących; a nawet uchwałstwo i frogość napaści chciałbym mieć ukarane wyzuciem zupełnym z wszystkich Praw Obywatela. Należy bowiem aby wszystkie sposoby moralności publiczney pochodziły z natury rzeczy, i stosowały się do ugruntowania ogólnego społeczności systematu. Słowem wszyscy zgadzają się Filozofowie iż *fałszywy honor* i tego zdrożności infamią być karane powinny.

seroit le légitimer ; & si le Duel n'est aboli par vous , la Constitution n'est point achevée.

Vous donc , notre Agent suprême , dépositaire de notre vœu particulier , nous vous enjoignons de proposer cette Loi nécessaire. C'est le seul mandat que vous donnent vos Commettans : mais celui-ci est rigoureux & impératif. Vous y ferez fidèle , vous qui vous vantez d'avoir déraciné toutes les tiges de l'Aristocratie , vous qui reniez les titres fastueux , les vaines décorations , & même ces *jobriquets* gothique qui surchargeoient votre nom ; antiques témoignages d'une illustration funeste aux droits des hommes. En dépouillant les livrées féodales , vous abjurez les préjugés féodaux. Après avoir foulé aux pieds les vanités puériles , vous ne vous laisserez plus corrompre par un orgueil puérilement féroce. Après avoir montré tous les courages , vous craindrez de laisser voir la plus honteuse des peurs , celle d'une extra-

zeli nie zniesiecie pojedynku, Konstytucya będzie niedokończona.

Ty więc nasz najwyższy Pełnomocniku, składzie ogólnego naszego żądania, zalecamy ci podać myśl tego potrzebnego Prawa. Jedyny to jest rozkaz który ci daią twoi Powierzyciele: ale ten jest surowy i bez wymowki. Wiernym mu będziesz, ty który się szczycisz żeś wytepił wszystkie szczepy Arystokracji, ty który odrzucasz tytuły przepyszne, nikczemne ozdoby, i te nawet Gotyckie przydomki które twemu imieniu towarzyszyły; starożytne świadectwa znakomitości fatalnej Prawom ludzi. Zdzierając powłoki feodalne, wyprzysiężesz się, wyklniesz feodalnych przesądów, zdeptawszy próżności dziecinne, nieprzypuścisz więcej do twej duszy zarazy dumy dziecinnie okrutnej. Pokazawszy wszystkie gatunki odwagi, nie ośmielisz się pokazać po sobie najsłabszą boiaźń, bo-

vagante opinion. Vous abandonnez ces excès furieux aux ennemis du Peuple, eux qui aimeroient mieux voir la fin de leur existence que le terme de nos malheurs.

Oui, homme juste, homme ami des hommes, il est temps d'oser tout ce qui est humain & sage. Bon Citoyen, laisse-là ta bravoure, montre-nous ta vertu. Puisque tu as une Patrie, ne la fers pas à moitié. Le Patriotisme ne vit que de sacrifices: celui de l'orgueil & de cette superstition barbare qu'on appelle *honneur*, est le moindre de ceux que tu lui dois.

F I N.

żazndziwaczney opinii. Zostawisz te wściekłe ostateczności nieprzyjaciołom ludu którzyby woleli widzieć koniec swej istności niż naszych nieszczęść.

Tak jest Człowiecze sprawiedliwy, Człowiecze przyjacielu ludzi, czas jest śmieć wszystko co jest ludzkim i roztropnym. Dobry Obywatelu, porzuć twoje iunactwo; pokaż nam twoją cnotę. Ponieważ masz Ojczyznę, służ jej zupełnie. Patriotyzm nie żyje tylko cfiarami; ofiara z tej dumy i z tej Barbarzynskiej zabobonności którą nazywają *honorem*, jest najmnieysza z tych ktoreś jej winien.

K O N I E C.

xviii. 1. 634

Ważne jest, aby w tym celu, nie tylko
nie ograniczać, ale i rozszerzać
zakres działalności, w której
ma być ona wykonywana.

Ważne jest, aby w tym celu, nie tylko
nie ograniczać, ale i rozszerzać
zakres działalności, w której
ma być ona wykonywana.

K O N I E C .

A circular white label is affixed to the upper right corner of a marbled book cover. The label contains a single, dark, serif capital letter 'F'. The marbled paper features a dense, irregular pattern of dark brown and black spots on a lighter tan background. The right edge of the image shows the spine of the book, which appears to be made of a different, textured material.

F